

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Bu itenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnov.

Heden werd de 38ste breedtegraad bereikt.

V.N zal beslissen, wat verder te doen.

Tokio. — De troepen der Verenigde Naties hebben thans vier vijfden van Korea in hun bezit. Zij maakten honderden krijgsgevangenen en ontmoeten weinig tegenstand. Seoel biedt een droeve aanblik. Volgens een schatting van de Amerikaanse inlichtingendienst zijn daar 50.000 Zuidkoreanen om het leven gekomen en zijn 20.000 naar concentratie-kampen in Noord-Korea gezonden.

Verliezen

Van de omgekomenen waren er 30.000 door gevechtshandelingen gedood en 20.000 door de Noordelijken, in hoofdzaak om politieke redenen. De meeste doden liggen nog onder het puin bedolven. Honderden burgers verklaren, dat de communisten op een Zondag 2000 mannen tussen 18 en 25 jaar op de oever van de rivier Han hebben afgemaakt. Men gelooft, dat zij deel hebben uitgemaakt van een rechtse ondergrondse organisatie. Functionarissen van de Verenigde Naties stellen een onderzoek in.

Washington. — Op 22 September bedroegen de Amerikaanse verliezen in Korea 2.211 doden, 3.950 vermisten en 11.050 gewonden. Deze cijfers, die door het departement van oorlog zijn medegedeeld, hebben betrekking op die militairen, wier familie officieel is ingelicht.

Washington. — De Amerikaanse marine heeft Vrijdagavond bekendgemaakt, dat de Amerikaanse torpedobootjager „Brush" Woensdag voor de Noord-Koreaanse kust op een drijvende mijn is gelopen, waardoor negen opvarenden werden gedood, tien gewond en vijf vermist. De explosie veroorzaakte een groot gat onder de waterlijn. Het schip kon op eigen kracht de Japanse haven Sasebo bereiken.

Aan de 38ste breedtegraad

Taegoe. — De piloten van een verkenningsvliegtuig hebben gemeld, dat de Zuidkoreaanse strijdkrachten, die langs de Oostkust van Korea oprukten, heden-Vrijdagmiddag de 38ste breedtegraad hebben bereikt.

Een heuvel op de breedtegraad, ongeveer 3 km. ten Westen van de kustplaats Kismontan, werd door de Zuidkoreaanse troepen beschoten. In de nabijheid van de heuvel zag men lange Zuidkoreaanse colonnes in snelle vaart de breedtegraad naderen. Men had geen tegenstand waargenomen.

Van het vliegtuig uit kon men oorlogsschepen van de V.N. voor de kust zien. Het toestel vloog in Noordelijke richting tot 16 km. ten Noorden van de breedtegraad, doch men had niets gezien, dat op Noordkoreaanse concentraties wees. De Zuid-koreanen hebben dus drie maanden en vier dagen na het uitbreken van het conflict op 25 Juni de grens tussen Noord en Zuid bereikt. Een Amerikaanse woordvoerder heeft verklaard, dat het Amerikaanse Achtste leger de Zuidkoreanen gelast heeft bij de breedtegraad halt te houden en zich te hergroeperen. De woordvoerder weigerde in te gaan op de vraag welke order na deze zouden volgen.

Wel-ingelichte functionarissen te Washington geloven, dat de troepen der Verenigde Naties om militaire en niet om politieke redenen voor de 38ste breedtegraad hebben halt gehouden. Zij achten het „volkomen verklaarbaar", dat generaal MacArthur zijn troepen ten minste voor korte tijd halt laat houden om voorbereidingen te treffen voor de volgende stap, waarvan zij verwachten, dat deze bestaat in het overschrijden van de breedtegraad om de vernietiging van het Noord-Koreaanse militaire apparaat te voltooien.

Gelukwens

Washington. — President Truman heeft generaal MacArthur telegrafisch geluk gewenst met de „overwinning in Korea".

Korea-plannen van V.N.

Flushing Meadow. — Zaterdag zal de Verenigde Naties gevraagd worden uit te maken, of geheel Korea onder haar jurisdictie wordt gesteld totdat vrije en democratische verkiezingen kunnen worden gehouden. Aan de politieke commissie wordt door acht landen een resolutie voorgelegd, waarvan de hoofdpunten zijn:

1e. dat alle maatregelen genomen worden om in geheel Korea de omstandigheden te verzekeren voor een stabiele toestand;

2e. dat alle maatregelen genomen worden onder auspiciën van de V.N. voor de vestiging van een verenigd, onafhankelijk en democratisch bewind in Korea;

3e. dat de strijdkrachten van de Verenigde Naties niet in enig deel van Korea zullen blijven, voorzover zij daar niet nodig zijn voor het bereiken van een stabiele toestand en het verzekeren van eerlijke verkiezingen.

De resolutie zal uitgaan van Engeland, Cuba, Brazilië, Pakistan, Australië, Noorwegen, de Philippijnen en Nederland en beveelt tevens aan, dat een commissie der Verenigde Naties voor de vereniging en wederopbouw van Korea wordt samengesteld, die o.m. de taak van de huidige commissie voor Korea op zich zal nemen.

VLAG MET RODE STER, een op de Noord-Koreanen veroverde vlag met de ster, die overal aan internationale hemel verschijnt en met zijn rode gloed alle andere tekenen tracht weg te branden. De rode Ster: hij viel en werd overweldigd in Korea. Geve God, dat dit een teken is van de val van alle rode Sterren uit het firmament van hun macht.

Nederland wederom lid van de Veiligheidsraad.

Flushing Meadow. — In de Veiligheidsraad vervangt Nederland Noorwegen en Brazilië Cuba. De nieuwe leden zullen in Januari hun zetel voor twee jaar innemen. Brazilië verkreeg bij de eerste stemming in de Assemblée 57 van de 60 mogelijke stemmen en Nederland 47. Het vereiste minimum is 40. Over het derde nieuwe lid, dat in de plaats van Egypte komt, werd twaalfmaal gestemd zonder dat een der candidaten de 40 stemmen haalde. Bij de laatste stemming haalde Turkije 36 en Libanon 24 stemmen.

Veiligheidsraad

Lake Success. — Na het besluit tot uitnodiging van communistisch China verklaarde de nationalistische Chinese afgevaardigde dr. Tsjiang, dat in de Veiligheidsraad de Sovjet-Unie meer dan 40 veto's heeft uitgebracht. Hij vroeg zich af, of de Raad zijn veto minder gerechtvaardigd achtte dan de Russische veto's.

Vóór de uitnodiging stemden Engeland, Ecuador, India, Frankrijk, Noorwegen, Joegoslavië en de Sovjet-Unie. Tegen stemden de Verenigde Staten, China, Egypte en Cuba. Bij de overige stemmingen over deze kwestie onthield Ecuador zich van stemming.

De Raad besloot de kwestie van het uitnodigen van de Chinese communisten tot de bespreking over Formosa als een procedure-aangelegenheid te beschouwen, zodat zij niet onderhevig was aan het veto van de Chinese nationalistische gedelegeerde.

Dr. Tsjiang bleef evenwel bij zijn verklaring, dat hij zijn veto over de uitnodiging had uitgesproken. De Britse voorzitter Sir Gladwyn Jebb besliste echter, dat het hier de procedure betrof. Met negen stemmen tegen één (China) bij één onthouding (Cuba) bevestigde de Raad de beslissing van de voorzitter. Een voorstel van Tsjiang om de kwestie aan het Internationale Gerechtshof te onderwerpen werd door de voorzitter afgewezen. De Raad komt Zaterdagavond weer bijeen.

CONFISCATIE KERKELIJKE GOEDEREN

Vaticaanstad. — In Vaticaanse kringen wordt verklaard, dat men over inlichtingen beschikte, dat de Tsjechoslowaakse regering een nieuwe wet voorbereidde, waarbij alle roerende kerkelijke eigendommen aan de staat vervallen.

DE VREDE MET JAPAN

Londen. — Een woordvoerder van het Britse ministerie van buitenlandse zaken heeft Vrijdag medegedeeld, dat 22 September te New York informele besprekingen begonnen zijn tussen Engeland en de Verenigde Staten over een vredesverdrag voor Japan. De besprekingen waren begonnen, nadat president Truman had verklaard, dat het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken het initiatief tot dergelijke besprekingen met de andere leden van de commissie voor het Verre Oosten zou nemen.

De woordvoerder voegde hieraan toe, dat de besprekingen enkele weken zouden duren. Hij hoopte, dat op ruime basis overeenstemming in beginsel bereikt zou worden. Naar verluidt, zal men zich ook tot de Sovjet-Unie als lid van de commissie voor het Verre Oosten wenden aangaande deze informele besprekingen. Het standpunt van de Sovjet-Unie is tot nu toe geweest, dat het vredesverdrag met Japan slechts door de grote mogendheden opgesteld dient te worden.

Washington. — De Verenigde Staten zullen in 1950 elf miljoen dollar, dat is een derde deel van de credieten voor het Punt 4-programma, aan Latijns-Amerika besteden, zo werd door ambassadeur Waynick op de plenaire vergadering van de Inter-Amerikaanse economische en sociale raad verklaard.

het nieuws van vandaag

Zoals wel onvermijdelijk, komt dezer dagen de kwestie aan de orde: wat te doen met de 38ste breedtegraad. Zal hij het einde zijn van de militaire actie der Verenigde Naties in Korea, of zullen de legers opdracht krijgen om door te trekken?

Reeds daags na de agressie tegen Zuid Korea, op Zondag 25 Juli, kwam de Veiligheidsraad bijeen, die de militaire actie der Noordkoreanen veroordeelde en bevel: „Staakt het vuren" uitvaardigde. Toen dit niet geschiedde, werd aan het nu zegevierende leger der V.N. opdracht gegeven, het gezag der V.N. in Korea te doen eerbiedigen.

Dit gezag was in de voorgaande maanden reeds getrotseerd door het feit, dat de Commissie der V.N. toegang tot Noord Korea geweigerd werd, zodat het onmogelijk was, zich van het democratisch karakter van de aldaar gehouden verkiezingen te overtuigen (ze werden in Augustus 1948 gehouden, en er was slechts één partij om op te stemmen).

Vindicatie van dit gezag sluit dus zonder enige twijfel in herstel er van op Noord Koreaans grondgebied. De Veiligheidsraad met zijn Russische veto-mogelijkheid zou wellicht over deze kwestie voor een onbepaalde periode op het dode punt kunnen blijven steken, evenals thans over de kwestie Formosa e.a. Maar gelukkiger wijze is op het ogenblik de Algemene Vergadering bijeen, en dit lichaam, alhoewel wellicht bestaande uit minder eminente politici, wordt in ieder geval meer door gezond verstand en normaal rechtsgevoel beheerst.

Het heeft dus zin aandacht te wijden aan de stemming van deze vergadering van 60 landen der wereld t.a.v. dit onderwerp. Engeland moet door vele der kleinere deelnemende landen wel als toonaangevend beschouwd worden. Betreffende China nam het een heel wat tegemoetkomender houding aan dan Amerika, zodat het, in tegenstelling met dit land, de huidige regering van Peking erkende. Behalve zijn vooraanstaande machtspositie heeft het dus ook zijn gematigd standpunt mee, om de leider der kleinere naties te zijn.

Nu wezen de berichten der laatste dagen er reeds op, dat Engeland zins is, de troepen der V.N. opdracht te doen geven, hun militaire actie zover door te zetten als nodig is, om de vestiging van één waarlijk democratisch Korea te bewerkstelligen.

Nederland, als één van de velen is blijkbaar bereid, deze mening te volgen. Min. Stikker, die gisteravond op Schiphol arriveerde, gaf als zijn mening te kennen, dat de overschrijding van de 38ste

38ste Breedtegraad

breedtegraad uit militair oogpunt hoogstwaarschijnlijk is, en, voegde hij er aan toe, en dit in tegenstelling met India, dat voor een dergelijke stap waarschuwde met het oog op mogelijke militaire reacties van Peking, „indien deze kwestie op verstandige wijze wordt aangevat, zullen ernstige internationale verwikkelingen uit blijven".

Het Communisme, dat in Azië door het spectaculaire militaire succes der democratische wereld natuurlijk een enorme prestige klap heeft gekregen, stelt wanhopige pogingen, van diplomatieke aard overigens, in het werk om deze overschrijding, en daarmee nieuwe prestige schade te voorkomen. Een eerste bewijs hiervan vinden we in de aanmaningen tot voorzichtigheid van India, dat spreekt, nadat Peking haar loze dreigingen in het oor geblazen heeft.

Dan zijn er de niet bevestigde, maar in hun hardnekkigheid ook niet weerlegde geruchten over „vredesstappen" van de kant van Rusland. Wisjinsky zou n.l. hebben voorgesteld om een einde te maken aan de oorlog in Korea, met dien verstande dan altijd dat de Sovjet Unie Korea ten Noord van de 38ste breedtegraad zou bezetten.

Het karakter der Russische „vredelievendheid" is de wereld, na zoveel schade en schande eindelijk wijs geworden, ondertussen wel voldoende bekend, om haar weinig meer dan een ironische glimlach te ontlokken.

In welingelichte kringen te Londen ziet men als de waarschijnlijke politiek, die de V.N. zullen aannemen ten aanzien van Korea, het voeren van een beperkte militaire operatie ten Noorden van de 38ste breedtegraad, welke kort voor de Sovjet-Russische en Chinese grens zou stoppen.

Volgens Amerikaanse officieren zijn er geen aanwijzingen voor een sterke Noord-Koreaanse defensie-linie ten Noorden van de 38ste breedtegraad.

40 Woningen verdwenen bij aardverschuiving in Zweden.

Stockholm. — In Surte ten Noorden van Gothenburg zijn heden-, Vrijdagmorgen 40 étage-woningen ingestort of verzakt of gekanteld door grondverschuiving. Door de aanhoudende regen had de kleilaag het begeven, waardoor een grondverschuiving van ongeveer anderhalf km ontstond, die de gebouwen, waarin ongeveer 500 mensen woonden, meesleepte.

In de vroege ochtenduren van Zaterdag bleek, dat de aardverschuiving bij Surte waarschijnlijk niet meer dan één dode en 18 gewonden heeft geëist. Drie personen worden vermist, doch de mannen van de reddingsploegen achter het mogelijk, dat zij zich in de verwarring verteld hebben. Geen der gewonden verkeert in levensgevaar. De Zweedse minister van binnenlandse zaken is naar Surte vertrokken om de schade op te nemen. Van het dorpje was Vrijdagavond niets meer te zien dan een gapende modderkrater van 200 meter diep.

CONTROLE VERSCHERPT

Berlijn. — De Sovjet- autoriteiten zijn hedenochtend begonnen met het uitoefenen van een uiterst strenge controle bij de zone-grenzen tussen West-Berlijn en de Sovjet-zone. Bij Helmstedt bijvoorbeeld stond een rij van 180 auto's. Er werden 8 tot 12 voertuigen per uur doorgelaten. Ladingen met voedsel mochten ongehinderd worden vervoerd, doch industriële producten werden streng gecontroleerd. Politieke kringen menen, dat de Sovjet-autoriteiten hiermede het benadelen van de eerste Jaarbeurs in West-Berlijn beogen.

Ons koningspaar zal in November Officieel bezoek aan Engeland brengen.

's-Gravenhag. — H.M. de Koningin en Prins Bernhard hebben officieel bezoek aan de koningde uitnodiging aanvaard tot een het Buckingham Palace vanen koningin van Engeland op Dinsdag 21 November tot Vrijdag 24 November aanstaande.

BINNENGELOPEN

Amsterdam. — Zoals gemeld, is het opleidingsschip van de Braziliaanse marine, de viermaster „Almirante Saldanha" in de Amsterdamse haven aangekomen. Het schip maak een reis om de wereld met 59 „midschipmen", dat zijn afgestudeerden van de marine academie, waaronder een Uruguees. Het vaartuig, dat in totaal 2.415 m2 zeil voert, verlaat 3 October Amsterdam en wordt 15 December weer in de thuishaven terug verwacht.

WERELD PETTROLEUM-CONGRES

's-Gravenhage. — In 1951 zal van 28 Mei tot 6 Juni te Scheveningen het derde wereldpetroleumcongres worden gehouden. Dit congres heeft ten doel de internationale uitwisseling van de kennis der petroleumindustrie in de verschillende landen. Het voorlopig programma werd samengesteld door het organiserend comité der „petroleum-afdeling" van het Koninklijk Instituut van ingenieurs te Den Haag.

SUKARNO FELICITEERDE MAO TSE TOENG

Djakarta. — President Sukarno heeft ter gelegenheid van de eerste verjaardag van de uitroeping van de Chinese Volksrepubliek aan Mao Tse Toeng telegrafisch zijn gelukwensen doen toekomen. De president zeide: „Wij vertrouwen erop, dat deze dag de inleiding zal zijn van vrede, welvaart en geluk voor het volk van de democratische Chinese Volksrepubliek".

MOLUKKEN PROTESTEREN

's-Gravenhage. — Minister Lokollo van de Republiek Zuid-Molukken heeft in een telegram aan de Chinese afgevaardigde bij de Verenigde Naties op 27 September interventie verzocht ter voorkoming van de toelating van de republiek Indonesië als lid van de V.N., terwijl voorts een schriftelijke toelichting is verzonden.

Recht tot het hart

— Als God U geeft, geeft dan aan anderen.

Als de ziele luistert....

„Wees welgemoed, mijn Zoon, Uw zonden zijn U vergeven".

Een man in de kracht van zijn leven ligt verlamd op een matras. De man, tot arbeid geboren. Dat ware zinnebeeld van de arbeidszaamheid, van wilskracht. De gespierdheid van de man spreekt van de grote werken, waartoe hij in staat is. Zijn levensblijheid van de voldoening, die de arbeid hem schenkt.

De man is een strijder: hij worstelt met het leven. In een hardnekkige, spannende strijd verovert hij een bestaan, voor zich zelf en voor de zijnen.

De vreugde van de man is de vreugde van de overwinnaar. Zijn trots is zijn onafhankelijkheid. Zijn voldoening de vruchten der verovering.

„En zie, men bracht Jezus een lamme, die op een bed was gelegd".

Daar ligt nu dat beeld van de kracht. Daar ligt de strijder. Daar ligt de bron van grote werken. Daar ligt de blijheid, de trots. Daar ligt de onafhankelijkheid: een man op een matras, door vier mannen gezeuld. Een man, verbitterd, verzuurd en ontevreden in zijn verijdeld bestaan. Een man, overgeleverd aan de liefdadigheid van anderen voor elke armlengte, die hij beweegt, voor elke hap die hij eet.

Maar Jezus, in wiens oog het licht glanst, dat hart en nieren doorgrondt, doorschouwt het innerlijk van deze mens.

Zijn ziel, die de wortel moet zijn van zijn kracht, de haard van zijn strijd vuur, de bron van zijn levensblijheid, van zijn trots, zijn onafhankelijkheid en koningschap.

En Jezus ziet die ziel verlamd, zwaarder dan de verlamming des lichaams, onder het gewicht der zonden; neergeworpen op het verdenbed der ingekankerde ondeugden; de ziel terneergeslagen, somber en aan de zwartste wanhoop ten prooi.

Jezus ziet twee levens, twee ziekten, twee treurspelen, twee rampen. En welke van beide de meest tragische is? Verneem het uit de woorden, die Hij spreekt:

„Wees welgemoed, mijn Zoon, Uw zonden zijn U vergeven".

Zo is nog nooit de grauwe lucht van het winter land gescheurd, als het zwarte wolkendek der zonden scheurde, dat deze ziel versomberde. Scheurde om de zon van Gods vergeving te doen lachen in tranendruppels van berouw, die fonkelende diamanten van blijheid werden. „Uw zonden zijn U vergeven".

En hetb leek gelaat, verveeld en lusteloos en week, het spant zich opnieuw rond mond en ogen, waarin een nieuwe gloed ontwaakt Het verheldert tot nieuwe vreugde, tot nieuw leven en een nieuwe jeugd, die sinds lang daaruit geweken waren.

Wat daarna nog gebeurde, was een eenvoudig gevolg. Het was een simpel beeld van het voorgaande. Iets zichtbaars, dat het veel groter wonder van het onzichtbare voor onze ogen verduidelijkte. Het was de staart, die de lichtende ster onafscheidelijk met zich voert.

„Wat toch is makkelijker: te zeggen, Uw zonden zijn U vergeven, of sta op en wandel?"

En Jezus deed ook het gemakkelijke. Hij voltooide zijn weldaad. Zijn genezend wonder. Hij sprak:

„Sta op, neem Uw bed en ga naar huis. En de lamme stond op en ging naar huis".

Hij keerde terug tot het leven, tot de kracht, tot de arbeid en de vreugde. Tot de koninklijke onafhankelijkheid. Van verlamming bevrijd naar lichaam en ziel.

BONAIRE

KLACHTEN VAN BONAIRE.

De jongedames gevoelen zich iet-wat beledigd. Wij laten haar zelf aan het woord: „Onze Sint Bernardus-school wilde ook graag meedoen met het grote Curaçao en de meisjes, die de 7de klas hadden doorlopen, wilden zich in het typen bekwamen Het Hoofd der School, billijke ons verlangen.

Er kwamen enige machines, er waren enkele ouders, die voor hun dochter een schrijfmachine kochten en toen begonnen de lessen en volgden de oefeningen. Vooral ná de schooltijden, werd hard gewerkt en wij wilden ook een diploma behalen. Een en ander kwam voor elkaar en wij zouden op Bonaire zelf examen doen.

Op zekere dag kwam bericht dat er twee Fraters en een Zuster van Curaçao zouden komen om het examen af te nemen.

Op 18 Augustus gingen er 21 op om examen te doen en er slaagden er 18 van.

Wij, meisjes, wel eenvoudig opgevoed; maar ook opgegroeid met een tikje hoogmoed, wij zouden onze namen gaarne vermeld zien in de Curaçaose „AMIGOE" en wij keken en keken dagen achtereen naar onze namen, doch ze verschenen niet!".

Tot hier de gevoelens van de meisjes van de hoogste klas van de St. Bernardusschool. En nu moet het ons toch van het hart, dat die geslaagden wel recht hebben om zich te beklagen.

Een goede kennis van school en van die meisjes heeft het voor hen opgenomen en deze vermeldt nu, na informaties, de namen van de geslaagden, opdat daarmede elke mogelijke grief is weggenomen.

De jongedames, die slaagden zijn:

Maria A. Aerts, Candida Alberto, Lucila Bergh, Frida Christiaan, Helma Clarenda, Joyce D.C. Gomez, Maria Diaz, Amantia Evertsz, Insonia Goeloe, Tere Ia Goeloe, Teresita Marchena, Florecita Regales, Angelica Saleh, Maria Schel, Laura Soleano, Mercedes Silberie, Elia Statius en Dolores Thielman.

De klachten van Bonaire kwamen ook ter oren van Curaçao en de geslaagde candidaten daar waren dezelfde mening toegedaan; ook zij wilden wel eervol vernoemd worden.

Hier volgen de namen van de geslaagden op de laatste examens, afgenomen te „Huize Welgelegen".

1ste Groep: Margaritha Balentina; Aida Prince; Harold Salazar; Milton Schotborgh en Oscar v.d. Biest.

2de Groep: Ligia Angelina; Carlota Alvarez; Myria Balentina; Wilbert Boudewijn; Consuelo Contreras Nilda D.C. Gomez; Mathilda Davelaar; Vilma Deira; Maria A. Jonkhout; Cira Maria; Selma der Meer; Lilian Molina en Maria Parcial.

3de Groep: Elvia Alleé; Noëmie van Aanholt; Greta v.d. Dijs; Verita Donas; Helena Filé; Consuelo Francisca; Lilian Gilbert; Liana Guerrero; Miriam Hoevertsz; Isabelita Hooi; Florita v. IJten Edna Jansen; Swinda Jansen; Edna Jeandor; Elsa Kampe; Celsa Kleinmoedig; Visia Koeiman; Gloria Minne; Hilda Mercelina; Isolda Pieters; Cecilia Promes; Gloria Sambo en Frida Willems.

CURACAO

PISCA FEEST EN FAIR MOETEN SLAGEN.

Er is weer zo'n grappig geschreven „Bovenwinden Bazuin" verschenen, waarin wij lezen met welk een overgave tal van Curaçaose zaken zich van hun warme burgerplichten kwijten met betrekking tot de Fair op de Isla. De telefoon staat geen moment stil of er worden geschenken aangegeven. Er komt ook — zo lezen wij — een Model 807 Philips in de prijzen, welke apart verloot zal worden à ƒ 1.— per lot. „Model 807" betekent geen afkorting van een door Philips vervaardigde atoombom, doch de nieuwste creatie op gramafoon-radio gebied, een juweeltje van degelijk vakmanschap en dit apparaat wordt door *Palais Royal* beschikbaar gesteld. Ongetwijfeld een prachtgeschenk, waar de gelukkige bezitter straks veel plezier van kan beleven.

Wat de opening betreft lezen wij het volgende geestige epos in de „Bazuin".

Op Vrijdagavond 6 October a.s. om 8 uur n.m. precies, zal de Gouverneur naar wij hopen in tegenwoordigheid van het voltallige CAB en alle Statenleden en naar wij hopen in tegenwoordigheid van alle militaire en burgerlijke autoriteiten van het Corps Diplomatique, van Hoofden van Bank, van Waterhoofden en naar wij hopen in tegenwoordigheid van heel Curaçao het zijden lint doorknippen en de Bovenwinden Fair op Emmastad openen.

De Commissaris van Materiaal mag er wel om denken een schaar bij de hand te hebben. Zonder schaar zouden we een reuze figuur slaan. In Zamboeki is het een keer gebeurd dat de toenmalige President een olifantentoonstelling moest openen en laat er nou nergens een schaar te vinden zijn. En die olifanten hadden een lol. Ze lachten zich een slurf. Het spul kon gewoon niet doorgaan.

VEILIG VERKEER CURSUS BEGONNEN.

De cursus ter verkrijging van het diploma voor Veilig Verkeer heeft op 25 September een aanvang genomen.

Tot heden hebben zich ongeveer 600 deelnemers opgegeven.

De cursus wordt gehouden in lokaal 9 van de Hendrikschool op alle werkdagen (behalve Zaterdag) van 19.30 — 20.30 uur. des" gedoopt.

RONDWANDELING IN DE KLASSIEKE TUIN.

De op Curaçao reeds bekende pianist Eric Landerer zal in October in het Curaçaos Museum een serie van acht piano recitals geven, waarbij de volgende meesterwerken van de piano litteratuur zullen worden uitgevoerd:

Dinsdag 3 October:

Bach Concerto Italiano — 2 choral preludes, 6 preludes en Fugas (Wohl temperierte klavier), Fantaisie en Fuga g kl.t.

Vrijdag 6 October:

Sonate C gr.t. Mozart, Sonate F gr.t. Haydn, 3 Sonates Scarlatti, Gigue en Sonate A gr.t. van Mozart.

Dinsdag 10 October:

Beethoven Sonates As gr.t. Op. 26 — As grt. op. 110 pathetique Op. 13; Appassionata Op. 57.

Vrijdag 13 October:

Schumann Fantaisie op. 17; Tanze Davids bunder Op. 6 Toccata Op. 7, Symphonische studies Op. 13.

Dinsdag 17 October:

Chopin Polonaise Fis kl.t. op. 44, Berceuse, Fantaisie Op. 49 Sonate Op. 58, 8 etudes.

Vrijdag 20 October:

Brahms Sonate f kl.t. op. 5; Walsen op. 39 Variaties en Fuga op een thema van Handel.

Dinsdag 24 October:

Schubert en Liszt Schubert: Impromptu op. 90. No. 1. Wanderer Fantaisie Op. 15 Liszt: Sonate b kl.t. Valse oubliee, „Arpeggio". Paganinistudie; Valse Mephisto.

Vrijdag 27 October:

Tegenwoordige componisten Bartok: Petite Suite; Allegro barbaro; Prokofieff: Sonate Op. 28; Casella: 3 etudes; Moussorgsky: Schilderijen tentoonstelling; Engels — Solares — Martinu.

De toegangsprijs is ƒ 20.— per persoon voor de gehele serie van acht concerten. Indien U deze recitals wil bijwonen kunt U zich opgeven bij de boekhandel Salas.

PAROCHIE GROOT KWARTIER.

Zondag a.s. de eerste Zondag van October, het feest van de H Rozenkrans viert de parochie van O.L. Vrouw van den Berg Carmel, te Groot Kwartier, haar aanbiddingsdag.

's Morgens 8.30 plechtige Hoogmis. Waaronder ons bekende Nederlands mannenkoor „Laus Deo Mariaeque" zal zingen o.l.v. de heer C. Sengers zal zingen.

Het H. Sacrament blijft de gehele dag ter aanbidding uitgesteld. De Pastoor vertrouwt dat velen op die feestdag 's morgens zullen communiceren, en in de loop van de dag Christus even zullen komen aanbidden in zijn allerheiligst Sacrament.

Aan de kerkdeuren zullen lijsten hangen, waarop de aanbiddingsuren door de verschillende parochiewijken staan aangegeven.

Gelegenheid om te biechten, Zaterdagmorgen van 6 — 11 uur en Zaterdagmiddag vanaf 3.30 — 8 uur 's avonds.

Midden in de beroemde, drukke Kalverstraat van Amsterdam hangen voor de ingang van de R.K. Kerk, „Het Duifje" twee de aandacht trekkende borden met deze, in genoemde drukke winkelstraat frapperende woorden:

„Eén kwartier voor God". „Kom binnen". Gij die dit leest, denkt daar eens aan en kom Zondag Christus even aanbidden te Groot Kwartier.

THE GRACE LOG.

Wij ontvingen „The Grace Log" van September-October 1950 met een keur van artikelen een aankondiging van de opening van het Curaçaose Museum en natuurlijk weer de bekende foto pagina met al diegenen, die hun vacantie hebben doorgebracht op een van de luxe schepen van de „Grace Line".

En onder deze foto's komt er ook een voor van Machiel van Wilpen en zijn echtgenote, die aan boord van de Santa Rosa een tocht meemaakten.

IN HET KORT.

° Een man was zo enthousiast over de aanname van de I.R., dat hij papieren met de aanduiding, 12-8-1-1 op de muur bij de Schipbrug plakte. De politie verhinderde dit. ° Op Steenrijk was er herrie tussen twee mannen, een vrouw wilde n.l. een van die mannen in huis „even" spreken. ° Twee jongens van 18 en 20 jaar oud deden in een winkel in de Breedestraat spelenderwijs een metalen armbandje om en verdwenen. Koopman deed aangifte. ° A. had zijn rijwiel in de Prinenstraat gestald. Even later was de fiets verdwenen. Een andere jongen werd later op die fiets aangetroffen en n zocht de Recherche een en ander uit. ° De temperaturen waren 31.9° C en 25.8° C, resp. 89.4° en 78.4° F. ° En tot besluit, 4 lichte aanrijdingen en drie processen verbaal.

SCHEEPSBERICHTEN.

Amerigo Vespuci van La Guaira naar Christobal, *Los Angelos* van Br. Honduras naar Antwerpen, Trujillo van P. Cavan, Rio de Janeiro naar New Orleans, *Miranda* van Maracaibo naar Coro, *Barranca* naar Kingston, *Pont Levegue* van Londen, *Lombardy* van La Guaira, *Hydra* naar Aruba en *Maas* naar Aruba.

Bezoekt de Bovenwinden Fair te Emmastad op 6 — 7 — 8 October vanaf 8 uur n.m.
Gratis ferry-dienst van Punda v.v.
Gratis busdienst van Rio Canario en Suffisant — Dorp v.v.

POLITIEK OF VACANTIE?

De verkiezingen naderen en daarmede stijgt de activiteit op alle fronten. Hedenavond bijv. vertrekken mr. dr. da Costa Gomez, Fifi Römer, Fifi de Jong en Hernandez naar Bonaire om er voor morgen een propaganda dag van te maken.

Ook mr. N. Debrot de voorzitter van het CAB, zal zich naar Bonaire begeven, zoals het heet om daar het week-end door te brengen, volgens anderen weer om deel te nemen aan deze NVP propaganda.

Hoe dan ook, wij vinden de figuur, n.l. dat de voorzitter van het CAB zich openlijk in de politiek begeeft, een vreemde en onhoudbare toestand.

CURAÇAOSE MUZIEK VOOR DE AVROS

Thomas Henriquez van de bekende „Music Store" heeft een aantal platen van representatieve Curaçaose muziek naar Suriname gezonden, welke hedenavond om 19.00 Curaçaose tijd door de AVROS zal worden uitgezonden.

NIEUWSKRUIMELS

Het Internationaal Congres van hartspecialisten, dat in de Sorbonne wordt gehouden, heeft Dinsdag besloten een internationaal genootschap te stichten voor het verrichten van onderzoekingen naar hartziekten.

— Van de vierling, die mevrouw Olivia Ritloa acht dagen geleden in Finland kreeg, zijn twee kinderen te Helsinki overleden.

Geld en crediet in de Nederlandse Antillen.

Antillen zijn in staat, voor zich zelf te zorgen. Crediet hebben ze niet of nauwelijks nodig: de paar leningen, die het Gouvernement ten behoeve van de woningbouw heeft uitgeschreven, zijn in het land zelf geplaatst. En geld is er nog in overvloed. Er is zelfs zoveel geld, dat de Post Spaarbank van de Ned. Antillen geen raad weet met de inlagen en zelfs verlies lijdt. Zelfs de bekende economische ziekte, die bijna over de hele wereld heerst, n.l. de dollarschaarste, is op de Ned. Antillen onbekend. Terwijl in Nederland moeilijk iemand te vinden zou zijn, die in de schoenen van Prof. Lieftinck zou willen staan, kunnen we rustig aannemen, dat de bewaker van de Antilliaanse schatkist een zorgeloze nachtrust genieten kan. aldus drs. E. Nordlohne voor de radio in Hilversum.

Geld en crediet voor het economische leven betekenen hetzelfde als de smeerolie voor Uw auto.

Geld en crediet maken een vergaande arbeidsverdeling, een grote productiviteit van de arbeid en een gesmeerd lopend economisch leven mogelijk. Loopt het op de Ned. Antillen gesmeerd?

Op deze vraag behoef ik geen z.g. diplomatiek antwoord te geven op de Ned. Antillen. Hoe komt dat? Dat komt door de industrialisatie, die zich op de Ned. Antillen voltrok in de jaren, kort na de eerste wereldoorlog. Voor de industrialisatie was de toestand op de Ned. eilanden in de Caraibische Zee verre van rooskleurig. Wie kon, trok er op uit.

De landsbegrotingen hadden meer uitgaven dan inkomsten, en Nederland moest elk jaar gemiddeld met een of twee honderdduizend gulden in de bres springen. Maar na de industrialisatie werd het beeld helemaal anders. Er kwam voor iedereen werk.

Uit Cuba werden de Curaçaoenaars teruggebracht. En er gingen ook geen Curaçaoenaars meer naar Suriname, maar Surinamers kwamen geld verdienen op Aruba of Curacao.

De aardolie industrie

De nijverheid, die zich op Aruba en Curaçao vestigde, was de aardolie-industrie.

Een kleine concessiehouder in Venezuela, die te weinig geld had om de schatten vergenden noodzakelijke geologische onderzoekingen te verrichten, ging op zoek naar kapitaal, maar liep in de Verenigde Staten een blauwtje. Uit boosheid, dat Rockefeller hem in de kou liet staan, richtte hij zich tot de Hollander Deterding, die de toegestoken hand gretig aannam. Ook nu weer gold, wie waagt die wint, want op een dag in Februari 1914 gaf een tweede put op het concessieterrein een opbrengst van 5.000 vatten per dag, waarmee het welslagen van het avontuur was verzekerd. Nu werd het zaak, naar een geschikte haven uit te zien waar die Venezolaanse olie zou kunnen worden verwerkt en naar de consumptiegebieden worden verscheept.

Als men toen vooraf direct had kunnen voorvoelen, dat Venezuela de grootste olie-exporteur van de wereld zou worden, dan had men er misschien wel, zij het ook met veel moeite, een mooie kunstmatige haven aangelegd. Maar aangezien die wetenschap toen nog in de schoot der Goden verborgen lag, zocht men naar een gemakkelijke natuurlijke haven, waar industrie-terreinnen beschikbaar waren.

En die haven vond men niet in Venezuela, waar de havens aan de voortdurend N.O. — passaat stonden blootgesteld, en waar de gezondheidstoestand niet naar wens bevonden werd toen liet men zijn oog vallen op Curaçao. Bij Willemstad bevindt zich een grote, diepe natuurlijke binnenbaai. Deze baai ligt mooi beschut aan de lijzijde van het eiland, en heeft de toepasselijke naam van het Schottegat, hetgeen natuurlijk betekent „Beschutte gat". Op een schiereilandje in dit Schottegat ging de „olie" in 1915 aan het bouwen: olietanks en raffinaderijen. Toen de eerste wereldoorlog voorbij was, schoot het werk beter op. En daarna ging het voortdurend voorwaarts en omhoog.

Op Aruba kwam tien jaar later een grote raffinaderij van de Standard Oil. De Standard Oil was de zaak van wijlen Rockefeller. Nadat de Amerikaan gezien had, dat Deterding in Venezuela een profijtelijk oliegebied aan het ontsluiten was, heeft ook hij er concessies aangevraagd en is ook hij er met succes naar olie gaan boren.

Gunstige ligging.

Aruba en Curaçao liggen niet alleen gunstig t.a.v. de olievelden in Venezuela en Colombia, maar ook gunstig ten opzichte van de consumptie-gebieden. Een schip van de Ned. Antillen naar New York vaart een afstand die 200 zeemijlen korter is, dan de afstand van de Amerikaanse olie-afscheephaven Houston in Texas tot de olieconsumptieplaats New York! Dit vestigingsplaatsvoordeel is nog groter, t.a.v. Europa. De afstand van de Ned. Antillen tot Liverpool is 800 zeemijlen korter dan de afstand van de oliehaven in Texas tot Liverpool. Het is duidelijk dat zo gunstig gelegen industrieen, die bovendien door de beste ondernemers van Europa en Amerika worden geleid, een voorspoedige ontwikkeling doormaakten en aan duizenden en nog eens duizenden mensen een behoorlijk bestaan konden verschaffen Er werd zelfs meer werkgelegenheid geboden, dan er mensen op de Antillen waren. De industrieen moesten dus overgaan tot inporteren van krachten. In 25 jaren tijds, nam de bevolking van Curaçao toe met 300%; van Aruba zelfs met 1000%.

Deze olie-industrie, scheepvaart en metaalnijverheid vormen dus de belangrijkste bestaansbronnen van de Antillen. Als we de belastbare inkomens van personen, gevestigd op Aruba en Curaçao in dollars uitdrukken, dan blijkt, dat het inkomen in 1943 vijftig maal zo groot was als in 1917.

De ene raffinaderij op Curaçao alleen betaalde in 1948 aan lonen en salarissen een bedrag van 50 millioen Curacaose guldens uit.

De uitgaven klommen telken jare op. Vooral na de oorlog zwol het budget aan. Tegenwoordig geeft het Gouvernement ruim Cf 50.000.000,— per jaar uit. Dit is een belangrijk bedrag, vooral wanneer men bedenkt, dat het inwonertal van de Ned. Antillen 160.000 bedraagt, wat in Nederland overeenkomt met het aantal immers van een geweerte met het aantal inwoners van de gemeente Haarlem.

Belasting.

Wanneer we met Nederland vergelijken, valt terstond op, dat de hatelijke omzetbelasting, die de kosten van levensonderhoud zo verhogen, er ontbreekt Verder heeft men gemeend, kapitaalsbezit niet te moeten belasten, ook successierechten worden daarom niet geheven.

Hierdoor bevordert men de instandhouding van de handeldrijvende middenstand, wat. zowel economisch als cultureel-politiek verstandig te noemen is.

De belangrijkste indirecte belastingen zijn: de invoerrechten, het accijns op gedistileerd en het bijzonder invoerrecht op benzine.

Ned. Antillen voerden reeds sedert het einde van de 17de eeuw de politiek van de vrije handel, lang voordat de grote Engelse econoom Adam Smith vaststelde, dat elke stad en elk land, door zich voor de internationale handel te stellen, rijker wordt, in plaats van armer. Deze eeuwenlange politiek van de open deur voor vreemde goederen wordt onverminderd tot op de huidige dag voortgezet en heeft tot resultaat, dat Curaçao in de Caraibische landen bekend staat als het winkelcentrum, waar aantrekkelijk en voordelig inkopen gedaan kunnen worden.

De belangrijkste directe belastingen zijn de winstbelasting voor vennootschappen en de inkomstenbelasting voor natuurlijke personen. Er wordt een sympathiek tarief geheven, men betaalt op de Antillen per jaar evenveel belasting als in Nederland per maand.

Oliegulden

Dank zij de steun van de zijde van de Nederlandse Regering is het mogelijk, de ponden sterling, die de Antillen met hun olie-industrie verdienen, in dollars om te zetten. Deze convertabiliteit der z.g. „olie-" ponden in dollars geeft de Ned. Antillen ruime gelegenheid haar behoeften aan dollargoederen genoegzaam te bevredigen.

De Curaçaose gulden is, populair gezegd, een oliegulden. Hij heeft waarde en wordt begeerd, omdat de praestaties der Antilliaanse economie gewaardeerd worden en men behoefte heeft aan de stookolie, de benzine of het asfalt, die op de Antillen worden gemaakt. De bankbiljetten van de Curaçaose Bank zijn derhalve alom in de wereld gewild. Deze bank heeft als tegenwaarde voor de geëmitteerde biljetten, een voorraad goud in haar bezit.

Dit goud ligt nu doelloos in de kelders, maar zal mischien nog nuttig blijken, wanneer de olie overhoopt eens niet meer de kurk zal zijn, waarop het gehele gebied nu drijft.

Op korte termijn bestaat er geen reden de toekomst van de Ned Antillen somber te bezien, zeker niet zolang overheid en volk de economische politiek van eerbied voor de particuliere eigendom en van vrij goederen- en geldverkeer onverkort handhaven, aldus spr.

DE OOST HOUDT DE WEST DE SPIEGEL VOOR, — Bommen of geen bommen, de ruigte moet van de wangen. De studie van deze gezichten doet ons de diepte vermoeden van de kloof, die Oost en West scheidt.

Geheimen der zeebodem

Met onregelmatige tussenpozen van enkele jaren komen een soort potvissen onze eilanden bezoeken.

Potvissen onder de kust

In 1937 was de zee tussen Bonaire en Klein-Bonaire dagenlang rood gevertd van plankton. Gedurende al die tijd werden er potvissen gesignaleerd, door het volk bajena's genoemd. De koppen doken telkens op, en spoten een straal water recht omhoog. Veel mensen kwamen kijken, en er was maar één onderwerp van gesprek in die dagen.

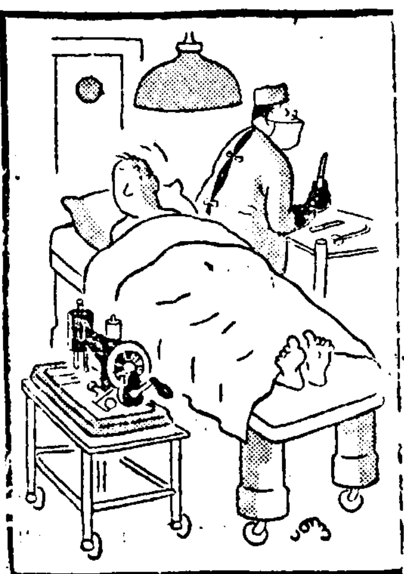
De politie ging er op schieten, als er een te dicht bij de steiger kwam, maar de reuzendieren trokken zich van de geweerkogeltjes niets aan. Inderhaast moest Micho, de smid, vishaken van groot formaat vervaardigen, en deze werden met halve varkens als aas aan lijnen uitgezet. Echter zonder enig succes.

Een paar jaren later, ik meen in 1942, spoelde er een jonge potvis aan in Boca Onima. Slechts weinigen zijn daar gaan kijken, daar het beest in staat van ontbinding verkeerde, en vreselijk stonk.

Daarna zijn er nog eens potvissen verschenen, maar ze verdwenen weer spoedig.

Mij is verteld, dat op Curaçao ook wel eens potvissen te zien zijn, vooral in de laatste maanden van het jaar, November en December. Dat heb ikzelf nooit meegemaakt, en bij mijn weten is dat ook niet algemeen bekend onder de bevolking, tenzij slechts bij enkele vissers van de Boca.

PAUL VAN VENLO.

JOE LOUIS, DE GEVALLEN BOKSSTER, — die Woensdag op punten van Ezzard Charles verloor, pikt een deuntje ter verpozing, nadat hij zich bij zijn intensieve training moe gestompt heeft op de zandzak.

NIEUWSKRUIMELS

— De Radioraad van de Unie van Zuid-Afrika heeft zich in beginsel uitgesproken voor de bouw van sterke zenders voor uitzending naar het buitenland.

— Een slager te Essen (Ruhrgebied) heeft Maandagochtend zijn vrouw en drie kinderen met een bijl vermoord en vervolgens zelfmoord gepleegd door zich onder een trein te werpen. De aanleiding schijnt te zijn, dat de slager die ochtend niet op zijn werk werd toegelaten, daar hij verdacht werd van de diefstal van vlees.

— In Oostenrijk zijn thans 454.000 vluchtelingen, die om de een of andere reden niet naar hun vaderland willen of kunnen terugkeren. Voor hun huisvesting en onderhoud moet de staat jaarlijks ruim 100 millioen schilling uitkeren, aldus de Oostenrijkse legatie in Den Haag.

— Volgens de „Toronto Globe and Mail" heeft een wetenschappelijke expeditie uit Ontario in het hoge Noorden van de Canadese provincie Quebec, bij de Hudson-straat, een meteor krater ontdekt, vier a vijf maal zo groot als die in Arizona, welke een middellijn van ruim één kilometer heeft. Drie a vijf duizend jaar geleden zou hier een meteoor steen gevallen zijn.

— Een omgebouwde 62 jaar oude raderboot, de „Lucy Ashton", is uitgerust met vier Rolls Royce Derwent straalmotoren. Men verwacht, dat het schip hierdoor een snelheid van 15 knopen zal kunnen halen. Proeven met dit „eerste Engelse schip met straalaandrijving" zullen op de Clyde genomen worden.

— De Franse actrice Cécile Sorel is op 77-jarige leeftijd novice geworden bij de Franciscanessen te Bayonne.

— Het bestuur van de Lutherse Wereldfederatie heeft op een bijeenkomst te Tutzing bij Muenchen zijn vertrouwen uitgesproken in Lajos Jordas, bisschop van de Lutherse Kerk in Hongarije, die het nog steeds als zijn vice-president beschouwt.

— Gedurende de maand Juli zijn in den Haag 230 nieuwe woningen gebouwd.

— Bij een ontploffing van een partij vuurwerk in een fabriek te Cessaniti in Italië tengevolge van blikseminslag kwamen zeven personen om het leven, onder wie de eigenaar van de fabriek en zijn drie zoons.

— Emir Hrshala is benoemd tot Tsjechoslowaaks ambassadeur in Noord-Korea. Hij zal binnenkort naar Pjongjang vertrokken.

— Volgens mededeling van de Centrale Vereniging van Duitse vluchtelingen zijn er in West-Duitsland 7.745.000 geregistreerde Duitse vluchtelingen en verdrevenen uit Oost-Europa. Zij maken 16,2% van de West-Duitse bevolking uit. Het grootste percentage van hen (35) verblijft in Sleeswijk-Holstein.

— Te Parijs is een 54-jarige vrouw op heterdaad betrapt, toen zij met een metalen haak bankbiljetten uit een kerkelijke armenbus viste. Dit bedrijf leverde haar 3000 francs per dag op, zo deelde zij aan de politie mee.

Middelbaar Onderwijs en Curacaos geestelijke autonomie

Mr. I. C. Debrot beval de Middelbare-Meisjesschool warm aan

Bij de behandeling van het ontwerp ter regeling van het Middelbaar Onderwijs sprak Mr. I. C. Debrot een rede uit, waarvan herlezing niet overbodig lijkt:

Het ontwerp dat wij hedenavond voor ons ter behandeling hebben, is in wezen een stap naar geestelijke autonomie van de Antillen en een ordening van het M.O. Het is het bewijs, dat de Antillen vooruit willen en dat de Antillen alles in het werk stellen om hun geestelijke vooruitgang gelijke tred te doen houden met de duizelingwekkende materiële welvaart der laatste jaren. Het betekent ook zin voor realiteit, want materiële welvaart zonder geestelijke ondergrond is een huis gebouwd op los zand en gelijk een door de wind voortgejaagde zeepbel, die elk ogenblik uit elkaar kan springen..

Het verheugt mij, dat het Bestuur dit ontwerp heeft ingediend, want wordt het wet, dan bezitten wij hier verschillende schooltypen, waar de bewoners van de Antillen slechts zegen van zullen ondervinden.

H.B.S. voortzetting van A.M.S.

De H.B.S., die het leeuwenaandeel in deze verordening inneemt, zie ik als een voortzetting en vervolmaking van de in de oorlog ontstane AMS.

Deze AMS heeft ongetwijfeld zeer vele verdiensten voor de Antillen en de verdwijning van dit type is geen schande, maar een erkenning dat wij verder moeten.

In dit verband is het niet ondienstig de historische ontwikkeling van de HBS in Nederland na te gaan, daar ons onderwijssysteem ook in deze gelukkig grotendeels, zo niet geheel, op Nederland is ingesteld.

Zoals u misschien weet, kent men in Nederland in hoofdzaak twee wegen, welke naar de universiteit en hogeschool leiden: het gymnasium en de HBS. De wet spreekt echter van een school van VHO, nl. van het gymnasium.

Lyceum

Onder lyceum, een schooltype reeds voor de oorlog zeer in trek, worden de twee genoemde typen broederlijk in één gebouw ondergebracht en verenigd, maar een instelling sui generis is het lyceum nog niet. Wel was dit voorgesteld in het ontwerp Bolkensteyn, maar dit ontwerp is nooit aangenomen.

Nu is het dus zo, dat op een lyceum de twee eerste klassen verenigd zijn, maar dat daarna de school gesplitst wordt in een gymnasiale en een HBS-afdeling, zodat men een gymnasium-examen of een HBS-examen aflegt.

Gymnasium

Het gymnasium heeft zich ontwikkeld uit de oude latijnse school die later ook onder het jonge Koninkrijk der Nederlanden in trek was. Moderne talen en wiskunde bleven echter op die school zeer slecht bedeeld, men was te veel klassiek ingesteld.

Dank zij de gezonde concurrentie van de in 1863 opgerichte HBS, was ook het gymnasium gedwongen zich te heroriënteren en aan te passen. In 1919 werd bij KB dd. 7 Juni een nieuwe B-afdeling in het leven geroepen, waarin de klassieken sterk beknot werden ten gunste van wiskunde en natuurwetenschappen en die toegang zou verlenen tot de zg. B-faculteiten der universiteit, terwijl de A-afdeling van het gymnasium weldra het monopolie van de opleiding van theologen en leraren in de geschiedenis en letteren behield. Immers het KB van 31 Jan. 1930 gaf ook aan de B-abituriënt recht om de juridische studie te volgen, evenals de A-man.

Dit was het gymnasium, een instelling die mijn bijzondere voorliefde heeft, betreft.

Historie der H.B.S.

Met de oprichting van zijn HBS bedoelde Thorbecke niets anders dan: „de vorming van die talrijke burgerij, welke het lager onderwijs te boven, naar algemene kennis, beschaving en voorbereiding voor de onderscheidene bedrijven der nijvere maatschappij tracht".

Dit in tegenstelling met het doel van het VHO „de voorbereiding tot de zelfstandige beoefening der wetenschappen en tot het bekleden van maatschappelijke betrekkingen, waarvoor een wetenschappelijke opleiding vereist wordt.

Thorbecke bedoelde de HBS principieel als een school van het MO, dus als een afgerond geheel.

Praktische moeilijkheden dwongen echter alras de poorten der universiteit open te stellen voor HBS-ers. Want toen men in 1685 naar een uniforme opleiding van arts en strebde, vreesde men terecht, dat het gymnasium geen voldoende leerlingen zou kunnen opleiden.

Deze toelating van de HBS-ers ging echter in den beginne niet con amore, zodat men het eerst hen jus promovendi ontzegde.

Later in 1917, werd echter de HBS geheel aan het gymnasium gelijk gesteld voor wat betreft de faculteiten der wis- en natuurkunde. Wel wordt nog steeds aangenomen, en ik kan HBS als opleidingsschool voor deze mening ook delen, dat de hogere studies feitelijk ver boven haar stand leeft, hetgeen natuurlijk niet wegneemt, dat uit de HBS geniale en eminente figuren zijn voortgekomen.

Goede leraren noodzakelijk

Of de vorming naar algemene kennis, beschaving enz., als door Thorbecke bedoeld, zou slagen hangt voor een deel af van de leerlingen, maar ook voor een groot deel van de leraren.

„Wat men zelf niet bezit, kan men aan anderen niet geven", zegt de Aquinier. De leraar moet zijn iemand van beschaving, van karakter, van discipline, van verantwoordelijkheidsgevoel en plichtsbesef.

Een leraar, die zelf te laat in de klas komt, een leraar, die traag is in het nakijken van werk, die tegen het gezag stookt, die achter de rug van zijn superieure om actie voert, die zijn eigen begrenzing niet weet, zulk een leraar is niet geschikt om leiding te geven aan de jeugd, zulk een leraar is slechts een bederver van de zo subtiele jeugd.

Hij kan misschien, liefst met betaalde bijlessen, de leerling voor het examen klaarstomen, dat hij misschien zelf afneemt, maar hij kan de leerling nooit tot iets goeds vormen.

Ik wil dit accentueren, omdat het gerucht de ronde doet, dat het de laatste tijd voorkomt, dat leraren zich op de stoel van het bestuur plaatsen, in bers en in commissies, buiten hun hiërarchische chef om en buiten het verantwoordelijk bestuur om actie te voeren, om een in hun oog gerechtvaardigd doel (en dit strekt ter verontschuldiging) te bereiken. Maar hun optreden is fout. En het bestuur is fout als het dit zo maar duldt. Gezag, dat zichzelf niet weet te handhaven, is baanbreker voor anarchie.

Dit geldt voor het landsbestuur en dit geldt ook voor directeur en leraren van een school.

Wordt het ontwerp straks wet, dan hebben onze jongens en meisjes ruime keuze om te beslissen waar zij naar toe zullen gaan.

Vakonderwijs

In de nieuwe status van de Antillen zal er grote behoefte bestaan naar bekwame administratieve krachten maar ook en nog veel meer naar vaklieden. Daarom mag door de invoering van de nieuwe schooltypen het vakonderwijs niet lijden.

den. Maar de HBS kan ook de voorbereiding zijn tot een voortgezet vakonderwijs als bijv. de MTS.

Wil men het middelbaar onderwijs een eigen standing geven om aan zijn doel te beantwoorden, dan moet er op de eerste plaats ook gezorgd worden voor volledig bevoegde leerkrachten zeker in de hoofdvakken, voor zeer strenge eisen bij de examens en voor kundige en gedisciplineerde leerkrachten.

Geen overbelasting van rooster

Heeft men in Nederland duur leergeld betaald door overbelasting van de lesrooster, hier heeft men de gelegenheid het ideaal te bereiken van „multum non multa". Men moet inderdaad de mogelijkheid scheppen voor mensen van verschillende aanleg, maar dit mag niet in een kostbare versplintering ontaarden, waarbij miniatuurklassen gevormd worden. Een behoorlijk minimum-aantal leerlingen moet door de wet worden vereist.

Psychologische test

Van groot belang, zowel voor de voortgang van de studie der leerlingen, alsook voor de kosten van het onderwijs, is de kwestie van toelating. Een centraal toelatingsexamen is blijkbaar niet mogelijk. Maar m.i. moet men dan wel voor de toelating geschikte richtlijnen geven.

Voor het toelatingsexamen ware het aan de ouders aan te bevelen hun kinderen te laten testen, de kinderen te laten onderwerpen aan een psychotechnische keuring.

Ik weet toevallig, dat dit systeem van toelating wordt toegepast in Nederland op een van de leidinggevende onderwijsinstituten van de paters Jesuïeten.

Het resultaat is treffend. Ouders en leerling worden vele teleurstellingen bespaard en het onderwijs van de andere leerlingen wordt niet nodeloos geremd. Het is geen schande middelbaar of voorbereidend hoger onderwijs niet te kunnen volgen of niet gevolgd te hebben. Het is wel schande een jongen of meisje dwingend op de martelbank van een onderwijstype te plaatsen, waarin hij of zij onmogelijk slagen kan. Het ontneemt het kind de levenvreugd waar hij of zij recht op heeft, het doodt de liefde tot de studie en smoort alle energie in het eigenlijke vak; waarin het zich wil bekwamen en waarin het wel aanleg heeft.

Laat men toch nooit uit het oog verliezen, dat de groot e monumenten allertijden gebouwd zijn door personen die een vak geleerd hebben waartoe zij zich aangetrokken gevoelden.

M.M.S.

Uit de gewisselde stukken blijkt, dat men algemeen het ontwerp toejuicht en dit stemt tot verheugenis. Wel worden goed gemeende opmerkingen gemaakt ten aanzien van een hier onbekend en daarom onbemind schooltype, nl. de MMS. Men heeft zich blijkbaar laten voorlichten door mensen, die voor dit type niets voelen, om zeer gevarieerde motieven. De ene voorlichter vecht voor de vrouw in de keuken, een zeer lofwaardig streven, zolang men er niet mee bedoelt, dat de vrouw als een slavin achter het fornuis moet staan en zich niet of slechts sporadisch in het openbaar mag vertonen, maar dat de taak van de vrouw op de eerste plaats is het Moeder zijn. Maar men moet niet vergeten dat het moederzijn in deze tijd mede andere eisen stelt dan vroeger, toen de vrouw in het openbare leven niets betekende.

De andere voorlichter geeft verkeerde voorlichting uit vrees voor concurrentie of uit vrees voor te hoge kosten, hetgeen beide verkeerd is, daar concurrentie in het onderwijs de onderwijsinstellingen slechts zou kunnen aansporen de school te verbeteren, en terwijl geen enkele kosten te hoog zijn wanneer zij op verantwoorde wijze worden uitgegeven om de jeugd een goede opvoeding te geven om het land mee vooruit te helpen naar geestelijke autonomie.

De MMS is m. i. een school, ook zeer geschikt voor deze streken, waar de vrouwenbeweging juist in opkomst is.

De emancipatie van de vrouw, zoals die zich in Europa en Noord-Amerika heeft ontwikkeld, is hier bij ons pas in haar beginstadium. De vooraanstaande plaats, die de vrouw in genoemde landen inneemt, is hier bij lange na niet bereikt. Met de zelfstandigheid door de nieuwe status in het Koninkrijk zal de vrouw onmisbaar zijn in het publieke leven, evenals zij dit is in het particuliere leven. De gecompliceerdheid van de moderne maatschappij eist in vele opzichten de vrouw op in het openbaar bestaan. In onze moderne maatschappij is de vrouw ook in het bestuur een taak beschoren.

De MMS is hierom de meest geschikte opleiding. Het geeft de algemene vorming en bereidt haar in alle opzichten voor op een leven, passend met haar positie in deze maatschappij. De eerwaarde soeurs, die bij het landsbestuur op de instelling van de MMS hebben aangedrongen, hebben dit gedaan omdat zij in haar jarenlange ervaring beter dan wie ook kunnen oordelen wat voor soort opleiding onze meisjes nodig hebben. Zij hebben hier op aangedrongen omdat het haar overtuiging is, een overtuiging die ook door het Bestuur met vuur is overgenomen en enthousiast verdedigd, dat dit schooltype de beste resultaten zal opleveren en ongetwijfeld een succes zal blijken voor ons volk.

De arbeid van deze zusters, de onderwijsinstellingen die zij hebben opgericht, de duizenden meisjes door haar opgeleid vormen de volledige garantie dat zij niet over een nacht ijs gaan, maar dat zij weten wat zij doen en dat zij slechts verant-

Bezwaren ongegrond

Wie aan het bestaansrecht van deze school twijfelt, twijfelt aan het werk van deze zusters en hoe de verschillen in dit College ook mogen lopen, ik geloof niet dat een onzer aan de capaciteiten en aan het goede oordeel van dezen mogen en, tenzij te kwader trouw, kunnen twijfelen.

Laat men vooral niet aankomen met het feit dat het eindexamen niet erkend is.

Wat betekent de erkenning? Niets anders dan dat de mogelijkheid geschapen wordt tot de studie aan een Universiteit of Hogeschool.

Voor ons is het gemakkelijk zo te regelen dat het einddiploma erkend wordt in verband met benoembaarheid bij het gouvernement, en ik ben ervan overtuigd dat binnen korte tijd de meisjes van dit schooltype de voorrang zullen krijgen boven die van andere.

Laten wij hier ook vooral de fout niet begaan die in Nederland begaan is, waardoor het onderwijs gedegradeerd wordt tot een dressuur, een klaarstomen voor het examen.. ook de jongens zijn geen goed bedacht in de HHS. Terecht stelt het Bestuur voor dit in te voeren, omdat het ervan uitgaat dat evenals overal ter wereld slechts een klein gedeelte van de jongens bestemd is om door te studeren.

H.H.S.

De overgrote meerderheid moet direct na school op kantoor of werkplaats zijn brood verdienen.

Men heeft lang gezocht naar het schooltype dat tegemoet kan komen aan de hier vaak geuite klacht dat de jongens en meisjes met diploma de algemene ontwikkeling missen die de werkgever in de praktijk zoekt.

Welnu, de HHS is de vakschool voor de Handel en de handel is het die Aruba en Curaçao sinds eeuwen een klinkende naam geschonken heeft en een centrale positie in het Caraïbisch gebied.

De HHS is een afgerond geheel. De jongen die de school met succes doorlopen heeft, zal zowel bij de grote maatschappijen alsook bij de handel een blijvende en belangrijke plaats verwerven.

Laten wij geen betweters zijn. Kenners van ons onderwijs, de fraters, stellen deze school voor. Het land zal er wel bij varen evenals ook door de opleiding in HBS C voor onderwijzer.

Belangrijke beslissing

Straks gaan wij een belangrijke beslissing nemen. Het gaat over de opvoeding van onze rijpere jeugd.

Wij hebben de meningen gehoord en gelezen van personen die het beste hierover kunnen oordelen. Wij hebben de gezonde mening en volkomen verdedigbare mening van het Bestuur gehoord. Wij hebben van het Bestuur vernomen welke schooltypen van Middelbaar onderwijs de Antillen het meeste behoeven.

Het spijt mij persoonlijk dat het gymnasium eruit gevallen is. Maar men moet reël zijn.

Laten wij geen besluit nemen dat ons later als verwijt voor de voeten geworpen kan worden. Laat het niet aan ons liggen dat wij de geestelijke autonomie van de Antillen hebben tegengehouden.

MAKKELIJK VOOR VADER. — Deze Zweedse jongedame uit Stockholm demonstreert een nieuwe bordenwasser, die het water door de borstel stuwt. Een uitkomst voor moeder, maar nog meer voor vader als hij het schort voor moet doen.

ZUURKOOL-KONINGIN. — Amerika heeft alle soort koninginnen, behalve echte. Want adel wordt daar in strijd met democratie geacht. Hier ziet u de koningin van de Zuurkooldag, die op 21 September j.l. in Forreston, Ill. gehouden werd, waar 35.000 personen aanwezig waren om een hapje mee te eten van de „grootste maaltijd ter wereld": 3 ton zuurkool en 1 ton worst [illegible]

WERELDNIEUWS

ONTEIGENING IN OOST-BERLIJN

Berlijn. — Honderden kleine en middelgrote zaken en fabrieken in Oost-Berlijn zijn Maandag op staande voet onteigend en tot „genationaliseerde ondernemingen in volkseigendom" gemaakt, aldus meldt de Westberlijnse pers. De „nationalisatie" werd uitgevoerd door communistische arbeiders van staatsfabrieken, gedekt door de met pistolen gewapende volkspolitie. De voormalige eigenaars krijgen geen vergoeding. In het bevel tot onteigening wordt door het Oostberlijnse stadsbestuur verklaard, dat de eigenaars zich schuldig hadden gemaakt aan „een aantal overtredingen van de wet op de bescherming van de binnenlandse handel".

INTERNATIONAAL PERSINSTITUUT?

New York. — Een gezelschap, bestaande uit 15 vooraanstaande dagbladredacteuren uit 14 landen, is een rondreis door de Verenigde Staten begonnen, die een maand zal duren. Na afloop van deze tournee zal men nagaan, of het mogelijk is een internationaal persinstituut op

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

De Shaw, die U bedoelt, is dood

— Volgens het Amerikaanse weekblad „Variety" heeft de 94-jarige G. B. Shaw een Amerikaans aanbod om voor de sprekende film een a scheidsboodschap van 10 of 15 minuten tot de mensheid te richten, die op de dag van zijn dood vrijgegeven zou worden, van de hand gewezen.

Twee ondernemende New Yorkers Michael Mindler en Carmen Cpalbo, boden hem hier 1 millioen dollar voor. Zij wilden een boodschap, gebaseerd op zijn „langdurige en scherpzinnige waarnemingen en reacties". Door tussenkomst van mej. Fanny Holtzmann, die Shaws zaken in de V.S. behartigt, was Mindler aan Shaw voorgesteld. De volgende dag deed hij hem per brief het voorstel.

Mindler ontving een door G.B.S. getekende briefkaart als antwoord met de volgende inhoud: „Op het ogenblik geheel onmogelijk. De Bernard Shaw, die u bedoelt is dood en kan niet door een oud spook opgewekt worden als iedere andere oude suffert met een baard, die wat in een microfoon piept en kwekt".

Mindler herhaalde zijn aanbod. Shaw antwoordde wederom, schreef op de brief van Mindler „Neen" en bij diens opmerking, dat hij niet geloofde, dat Shaw dood was: „Dat moet jij weten".

Shaw voegde er nog aan toe, dat Mindler beter een briefkaart kon gebruiken als hij weer een voorstel had, want dat dat goedkoper was. De kop van de brief met de naam van het hotel van Mindler schrapte hij door en de brief sloot hij in een oude enveloppe, die hij dichtplakte. Mindler schreef opnieuw, doch kreeg geen antwoord meer.

Baby-vliegtuig.

— De Zweedse piloot Christi, die voor de Scandinavische Airlines System met DC-6 toestellen vliegt op de route Stockholm-New York, landde op Schiphol in het kleinste vliegtuig, dat ooit op de Amsterdamse luchthaven is neergestreken. Er bestaat bovendien maar één vliegtuig van dit type, omdat de Zweedse fabriek na het afleveren van dit toestel, de BHT-1, over de kop ging.

Christi was op weg naar Engeland, waar hij dezer dagen wilde deelnemen aan de luchtrace in Bournemouth, waaraan 77 toestellen meedingen. Zijn vliegtuigje heeft een kruissnelheid van 195 km. en een maximum-snelheid van 245 km. per uur. Piloot Christi stalde zijn BHT-1 in loods 5 en vertrok daarop naar Amsterdam.

Toen hij naar zijn toestel ging kijken, kwam hij tot de ontdekking, dat zijn gereedschapskist gestolen was. Onmiddellijk stelde hij de recherche der Rijkspolitie op Schiphol hiervan in kennis, maar tot op heden is de dader niet gevonden.

Deze diefstal betekent voor de Zweedse piloot een ware ramp, want het is het enige stel werktuigen, dat hij voor zijn toestel bezit en andere zijn er niet te krijgen. Ook zitten er enige reserve-onderdelen in de kist en ook die zijn niet meer leverbaar. Voor de dief is de inhoud van de werktuigenkist volslagen waardeloos. Indien de kist echter niet wordt teruggevonden, zal Christi waarschijnlijk niet aan de race te Bournemouth kunnen deelnemen.

Eet meer Blue Band

Er heerste opschudding op de apenrots in Diergaarde Blijdorp. Ofschoon de sprong naar de muur, die de tuin van de openbare weg scheidt en die al enkele malen flink was verhoogd, een levensgevaarlijke onderneming scheen, was een rhesusaap, een volwassen mannetje, er in geslaagd de toer te volbrengen. Hij verdween zonder adres achter te laten en men zag de broederen en zusteren op de rots al samenscholen en de indruk wekken, als of er onder elkaar zwaar geroddeld werd over wat de mensen een slippertje noemen.

Maar na enkele uren keerde de vluchteling eigener beweging terug, zij het met iets onder de arm. Wat het was? Een pakje margarine, dat nu vermoedelijk uit een of andere keuken aan de Van Aerssenlaan wordt vermist. De apengemeente had ten onrechte het ergste gevreesd, want nu bleek, dat de rhesus doodgewoon aan het hamsteren was geslagen.

Het geroddel hield op en vol jaloezie keken de rasgenoten toe, maar zij lieten geen kans ongebruikt om ook een lik machtig te worden. Intussen zit de directie van de Diergaarde met het probleem, wie er nu benadeeld is. Zij is gaarne bereid de schade te vergoeden.

Ten hemelschreiend onrecht

— Een metselaar te Rijssel, die op last van de leiding van zijn fabriek als wever aangesteld zou worden, is uit protest op de 42 meter hoge fabrieksschoorsteen geklommen, waar hij de gehele nacht bleef. Verschillende pogingen van de brandweer om hem te „redden" mislukten. Des morgens klom hij langs de bliksemafleider naar beneden en ging naar huis.

Gouden horde van Djenghis Khan emigreert

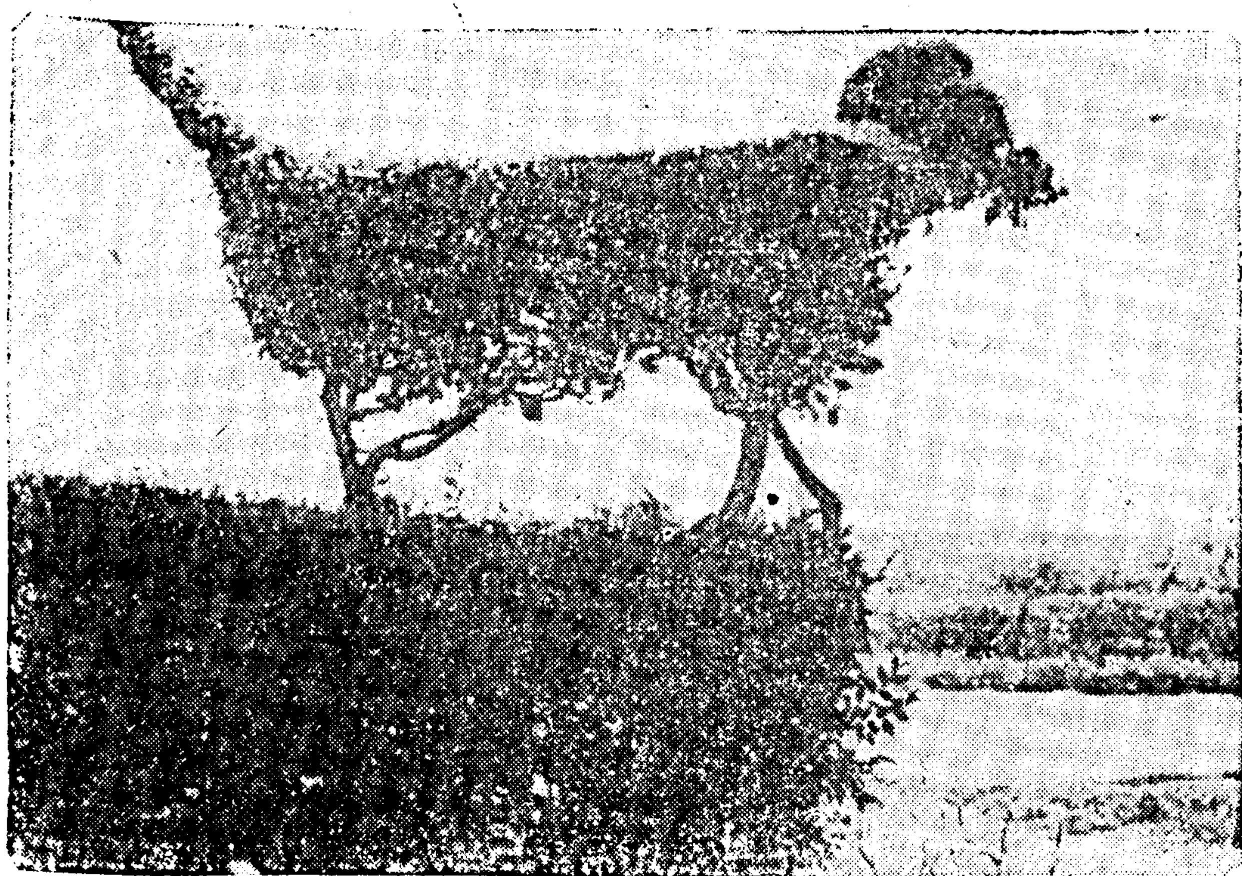
— Alhier werd bekend gemaakt, dat 700 nakomelingen van de gouden horde van Djenghis Khan, gedurende bijna 500 jaar ontheemde personen, in Paraguay een nieuw leven zullen beginnen.

Sinds de oorlog, die zij hebben doorgebracht in Nazi-werk-kampen, waren zij ondergebracht in centra, die door de internationale organisatie voor refugié's in Duitsland in stand worden gehouden. Nu gaan zij naar Paraguay op uitnodiging van een groep industriëlen en financiers in de hoofdstad, Asuncion. Aan de Kalmucks is genoeg land toegezegd om hun ontwrichte gemeenschapsleven opnieuw op te bouwen en zij zullen worden geholpen om een eind te maken aan hun bijna 5 eeuwen lange trekken, dat begon met de ineenstorting van het vroegere groot-Mongoolse Rijk.

Na de Russische revolutie van 1917 trachtten de Russen tevergeefs de 20.000 Kalmucks te doen passen in het communistische systeem door hen in hun eigen republiek onder te brengen.

In 1943 werd deze republiek opgeheven en haar bevolking goeddeels naar Siberië overgebracht. Na de nederlaag van Hitler trof men 700 Kalmucks in werkkampen aan en zij werden geplaatst onder de zorg van de Internationale Organisatie voor Refugié's. De meesten zijn boeren en veehouders.

Zo zal dan in Paraguay, dat ten tijde van de grootheid der Kalmucks nog niet bekend was, een kleine Boeddhistische gemeenschap tot leven komen, die een eigen taal spreekt en haar tradities, die bijna voor immer waren verloren gegaan, in ere houdt.

GEBEELDHOUWDE BOMEN — Een boer in Nebraska gebruikt geen steen of klei, maar zijn eigen materialen, Chinese elmen, om een hond te maken, die zijn gronden bewaakt.

Korea en de Katholieke Godsdienst.

Het schiereiland Korea vormt den Z.-O. uithoek van Chinees Mandsjoerije en wordt bespoeld door de Japanse Zee en de Gele Zee. Het beslaat een oppervlakte van 219.000 Km². Een lange bergketen met vele vertakkingen doorslingert heel het „stille morgenland" van Noord tot Zuid.

Grijze oudheid

Over de oorsprong van dit land spreekt alleen de legende: 2333 jaar vóór Chr. werd het koninkrijk Chosen gesticht. Het land kon echter zijn machtigen buurstaat, China, geen weerstand bieden; bij iederen nieuwen aanval kreeg het een nieuw bestuur. Eerst in 918 rees uit de verbrokkeling de staat Koryo op — land der wondere bergen — waaruit de naam Korea werd gemaakt. Kort daarop verjoegen de Chin. Mings de Mongoolse dynastie en bleven aan het bewind tot 1638, toen zij zelf op hun beurt werden verjaagd en de plaats moesten ruimen voor de Mandsjoes. Korea werd een vasalstaat welks havens tot 1876 voor alle vreemdelingen gesloten bleven; achtereenvolgende verdragen verleenden sindsdien toegang aan verschillende staten. De Chinese alleenheerschappij nam een einde door de Japanse zegepraal van 1894. In 1905 kwam Korea onder Japans protectoraat en in 1910 werd het formeel bij Japan ingelijfd.

De bevolking (± 20 millioen) is een mengsel van Mongoolse Japanese, Maleise, Indische en Chinese elementen. Ofschoon de Koreanen ontwikkeld zijn, vindt men bij hen geen eigen cultuur; de Chinese letterkunde kreeg er sinds de 4e eeuw burgerrecht; leerboeken, officiële stukken enz. werden sindsdien in het Chinees opgesteld.

Ook de beide godsdiensten, die in Korea het meest verspreiding vonden, zijn van uitheemsen oorsprong: het Boeddhisme en het Confucianisme. Het Boeddhisme, dat er in de 4e eeuw uit China werd ingevoerd, kwam tot vollen bloei onder de Mongoolse heerschappij; het moest echter, toen de Mings aan het bewind kwamen, tijdelijk zwichten voor het Confucianisme en kon eerst sinds 1910, toen Korea door Japan werd geannexeerd, zijn vroegere invloed gedeeltelijk herwinnen. De verering des hemels (hananim of hanalim) echter, zij de Koreanen zeer verbreid, is een erfstuk hunner vaderen.

Ontluikend Christendom

Korea is misschien het enige missieland, dat het begin zijner bekering niet aan de rechtstreekse evangelieprediking dankt. Ieder jaar zond men nl. uit de hoofdstad Seoul een gezantschap naar Peking om er de landsschatting te betalen. Meermalen kwamen deze gezanten met de missionarissen of christenen van Peking in contact en kregen van hen godsdienstige boeken. En zo gebeurde het, dat in 1777 enige Koreaanse geleerden boeken over het katholicisme bestudeerden, welke uit China waren meegebracht; zij vonden de kath. leer over de goddelijke voorzienigheid, over de ziel, over goed en kwaad zo schoon, dat ze besloten hun leven naar die beginselen in te richten.

Een van hen, die deel uitmaakte van het jaarlijks gezantschap, werd te Peking gedoopt en keerde, met de doopnaam Petrus, in 1780 vol ijver naar Korea terug. Het aantal christenen groeide snel. Men vatte het plan op, naar het voorbeeld van Peking, een hiërarchie in Korea op te richten. De christenen kozen dan een bisschop en priesters, die de priesterlijke functies begonnen uit te oefenen. Na een jaar kregen zij echter twijfel omtrent de geldigheid van een en ander. Aanstonds staakten zij het uitoefenen van hun bedieningen en vroegen inlichtingen aan den bisschop van Peking; deze hield hun dwaling voor ogen — omdat zij zonder de priesterwijding ontvangen te hebben, priesterlijke functies hadden uitgeoefend, — doch beloofde hun een priester te zenden om hen te onderrichten en te leiden.

Eerste priester

Eindelijk kwam in 1795 de toegezegde Chinese priester in het land, die echter al spoedig ontdekt werd en van de ene plaats naar de andere moest vluchten, om een gevangenneming te ontkomen. Dank zij zijn voortdurende prediking steeg het aantal katholieken in 5 — 6 jaren tot 10.000. Zijn succes werd intussen de aanleiding tot een vervolging: in 1801 werd hij gemarteld en 300 christenen ondergingen hetzelfde lot.

De Koreanen bleven nu weer 30 jaar zonder priester; toch groeide, te midden van vervolgingen, het aantal Christenen. Tweemaal schreef men naar den paus — in 1810 naar Pius VII te Fontainebleau, in 1827 naar Leo XII te Rome — om priesters. Op verzoek van de Congregatie der Propaganda zouden de Missions Etrangères van Parijs er zich met het missiewerk belasten en in 1831 werd Mgr. Bruguière tot eerste apostolische vicaris van Korea benoemd.

De geschiedenis der eerste eeuw van Korea's Kerk is geschreven met bloed. Zware beproevingen en hevige vervolgingen, met name in 1839 (79 Koreaanse Martelaren), 1846 en 1866, heeft zij doorstaan: drie bisschoppen, 9 priesters en talloze christenen stierven als martelaar. Tot in 1890 mocht geen missionaris zich blijvend in het land vestigen en pas in 1905, toen Japan het protectoraat over Korea kreeg, achtte men de toestand in zoverre veilig, dat men buiten de hoofdstad duurzame gebouwen uit baksteen kon oprichten.

In 1831 bedroeg het aantal christenen ongeveer 5000; in 1890, bij het einde van en ondanks de vervolgingen van 18000. Van 1890 tot 1910 steeg het tot 77.000, zodat men nieuwe kerkelijke bestuursgebieden ging inrichten.

Stand van zaken

De stand van zaken voor het Korea conflict was als volgt:

Het Apost. Vic. van Seoel, toevertrouwd aan de Congregatie der Vreemde Missiën te Parijs, sinds 1831, telde onder 7½ mill. inwoners 53.000 katholieken. De 27 Franse missionarissen werden bijgestaan door 43 Koreaanse geestelijken, 11 Franse en 117 Koreaanse zusters-religieuzen. Het vicariaat telde 113 kerken.

Het Apost. Vic. Taegoe, aan dezelfde Congregatie toevertrouwd, is opgericht in 1911; 7½ mill. inwoners, onder wie 38.000 katholieken; 20 Franse missionarissen, 28 inlandse geestelijken, 41 inlandse zusters; 106 kerken.

Het Apost. Vic. Wönsan (Japans: Gensan), toevertrouwd aan Duitse Benedictijnen van St. Ottilien, is opgericht in 1920; 2.200.000 inwoners, 3400 katholieken; 17 Benedictijner-paters en 26 broeders, onder wie 6 inlanders en 32 Zusters; 11 kerken en seminarie.

Het Apost. Vic. Hpyeng-Yang, sinds 1927 aan de Amerikaanse missionarissen van Maryknoll toevertrouwd, telde 2.350.000 inwoners, onder wie 7200 katholieken. Er waren 19 missionarissen, 2 broeders en 6 inlandse zusters; dit gebied telde 43 kerken.

Verschillende methoden

Naast de gewone missiemiddelen en methoden (rechtstreekse en onrechtstreekse, o.a. scholen, lectuur, liefdadige instellingen) heeft onlangs een bekeerde grondbezitter als mening te kennen gegeven, dat het kath. geloof in Korea vooral op twee wijzen zou kunnen ingang vinden. De eerste manier bestaat hierin, dat de missionaris naar het gebied, dat hij wil winnen, een ijverigen Christen zendt, die daar verwanten of vrienden heeft. De Koreaanse gastvrijheid zal zorgen, dat zo'n Christen met de hem vergezellende catechisten enige dagen bij de heidenen in huis wordt ontvangen; deze tijd moeten ze benutten om de heidenen voor het katholiek geloof te interesseren.

Nog meer resultaat verwacht hij van de tweede methode: men vestige op nog onontgonnen missiegebied een ontwikkelde kath. familie. Door woord en voorbeeld trachten dezulken hun omgeving langzamerhand voor het Christendom te winnen. Hiervan verwacht die bekeerde grondbezitter meer succes dan van een voorbijgaand bezoek van een catechist of van een missionaris.

Tot de hindernissen der Koreaanse missie rekenen wij de volgende.

Onder de invloed der Japanezen kwam handel en nijverheid tot ontwikkeling, waarbij echter de missie te kort schoot aan personeel en geldmiddelen; zo wordt b.v. op het ogenblik het gebied Wöndan een echt industriegebied.

Verder vonden er revolutionaire ideeën en het bolsjewisme gretige opname, vooral bij de jeugd.

Eindelijk ontwikkelt er de protestantse zending een buitengewone activiteit, dank zij het aantal zendelingen en het uit Amerika toegestroomde geld.

Als een lichtzijde moet het toenemend aantal priesterroepingen worden vermeld; zo kan b.v. het Kl.-Seminarie van het apost. vicariaat Seoel zijn studenten

JOURNALIST MET GEWEER. — Hugh Baillie, Voorzitter van United Press verslaat de Koreaanse oorlog met de pen. Hij is het eerste bestuurslid van een Nieuwsdienst, die zelf naar het front gaat

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

Het Tovenaarsslot op de heide

Hij begon de lange reis vol moed en vertrouwen. Hij liep terwijl de zon vele malen over zijn hoofd van het Oosten naar het Westen naar het Westen boog. Hij week niet af, voor geen hindernissen, niet naar links of naar rechts. Hij ging rechtdoor tot hij eindelijk op de heide aankwam en het slot van de tovenaar in de verte voor zich zag liggen.

Toen hij eenmaal zo dicht bij zijn doel gekomen was voelde hij toch wel, dat hij wat veel hooi op zijn vork genomen had. Hij ging zitten, maakte de zak open, die hij op zijn rug droeg, en zette een flinke hap in de boterhammen en zocht toen een plekje in de schaduw om eens flink uit te slapen.

Hij had gehoord, dat allen, die vroeger geprobeerd hadden bij de schat te komen, op klaarlichte dag het kasteel waren binnengegaan en dat zij daarmee niets dan hun ondergang gevonden hadden. Hij was dan ook van plan het slot des nachts binnen te sluipen, er een verborgen schuilplaats op te zoeken en vandaar uit alles wat er overdag gebeurde te bespieden.

Toen hij wakker werd stond de zon al op de rand van de heide en hij at nog eens een stevige boterham en wachtte tot het een uur of wat donker was. Toen ging hij, voorzichtig, maar zonder vrees, op het slot af.

Er was een muur omheen, maar hij liep rond en vond spoedig de enige poort. Dicht erbij stonden enige bosjes en daar verborg hij zich in om de dag af te wachten en te zien wat er gebeuren zou.

Het werd dag en zelfs middag, maar er gebeurde niets bijzonders. Het begon hem te vervelen en terwijl hij opstond zei hij: „Ik kan hier wel blijven zitten tot ik een ons weeg. Ik moet door die poort zien te komen en eens kijken wat daar achter zit". Hij wilde er reeds naar toegaan, toen hij een oude vrouw zag, die recht op hem af kwam.

„Wat kom je hier doen?" vroeg hij zo streng als hij kon. Want hij was bang, dat ze hem aan jou vragen", zei ze. „Ik hoor hier thuis; ik woon daar in dat hutje en heet Waarschuwing. Vrouw Waarschuwing is mijn naam".

Hij keek naar de kant, waar ze heen wees, en inderdaad, daar zag hij een dak boven de struiken, maar ook niet meer „Jongeman, vertel mij eens wie je bent", vroeg de vrouw weer, „en wat je hier in 's hemels naam komt doen".

„Ik ben een zoon van mijn vader en met de rest heb je niets te maken", antwoordde hij ruw.

> *De vorige maal vertelden wij van een eigenaardig kasteel op een verre heide, dat onbewoond scheen, maar waarin een man woonde, die zich onzichtbaar kon maken, en een schat bewaarde, die velen te vergeefs getracht hadden te bemachtigen. Nu was er een jongen, die ook eens zijn kans wilde wagen.*

Maar de vrouw werd niet kwaad. Ze zei: „Jongen, neem je in acht. Je zou niet de eerste zijn, die niet wilde letten op mijn waarschuwing en die door eigen domheid in de macht van de tovenaar geraakt is".

Hij keek de vrouw eens aan. Ze had een vriendelijk gezicht vol rimpeltjes maar met zulke goedige ogen en met zoveel welwillendheid voor hem, dat hij zijn wantrouwen liet varen en begon te vermoeden, dat ze hem helpen wilde.

„Wat bedoel je daarmee?" vroeg hij een beetje nieuwsgierig.

„Ik bedoel, dat er reeds heel wat door die poort naar binnen zijn gegaan, maar nooit meer buiten gekomen. En niet allemaal onbekenden voor mij, helaas" zei ze zuchtend. „Mijn zoon is er ook een van. En ook hij is in de macht van de tovenaar ... om te zien of er geen middel is om hem te verlossen.

Zie je die cadushi daar staan? Dat zijn waarschijnlijk allemaal mensen, die betoverd zijn. En even waarschijnlijk is mijn zoon daar ook bij, want ik zoek hem al jaren lang, maar ik kan nergens een spoor van hem ontdekken. Ik weet ook niet, hoe die betovering kan opgeheven worden".

„Maar wat heb je er aan, of je naar hem zoekt, als je de poort niet doorgaat? Je zegt zelfs dat er niemand meer uitkomt. Dus ze zijn allemaal daarbinnen".

„De poort niet doorgaat?" vroeg de vrouw verbaasd. „Maar ik ben wel duizend keer daar binnen geweest".

„Wat zeg je?"

Wordt vervolgd.

Hoe is die?

DIE KON ZE VERSTAAN.

Een Hollandse boer was met zijn vrouw en dochtertje naar Amerika verhuisd. Het meisje vond het daar niets leuk, want ze kon niemand verstaan en niemand verstond haar.

Eens kwam haar vader thuis met een haan en een paar kippen die hij gekocht had. Het meisje gaf ze voer.

Opeens begon de haan te kraaien. „O, pa, luister eens", riep het kind", die haan kraait Hollands".

GEZONDHEID.

De generaal was jarig en gaf een diner. De kolonel stond op met het glas in de hand en zei: „En nu, dames en heren, verzoek ik U allen het glas op te heffen en met mij uit te roepen ...." (toen liet de kellner een stapel borden vallen en de kolonel riep woedend:) „Smijt die ezel de deur uit!"

NIET ALTIJD.

Onderwijzer: „Stottert uw jongen altijd, moeder?"

Moeder: „Nee Meneer alleen

WIST RAAD.

Karel (bij de bakker): „Een brood van een dubbeltje, astublieft".

Bakker: 't Is duurder geworden. Het kost nu elf cent.

Karel: „Hé! Sinds wanneer?"

Bakker: „Sinds vandaag".

Karel: „O, geef me dan maar een brood van gisteravond?"

JAGERS LATIJN.

„Hebt U veel meegemaakt op Uw reis door Afrika?"

„Nou en of! Ik zwom een keer aan het strand en toen kwam er een haai en een zwaardvis op me af?"

„En hebben ze U gebeten?"

„Ze kregen geen kans. Ik pakte de zwaardvis zijn zwaard af en sloeg de haai dood".

ZO HOOG MOGELIJK.

Verzekerings agent: „Hoe hoog wilt U Uw huis verzekerd hebben?"

Boer: „Tot boven aan de schoorsteen, meneer".

SCHEELDE NIETS.

Hans: „Ik had bijna een paard en wagen gekregen".

Grietje: „Hoezo?"

Hans: „Ik vroeg het aan de boer. Hij zei: „Nee". Maar als hij „Ja" gezegd had, had ik ze gehad.

VOOR EEN STERRETJE.

Moeder: „Kom, Norma, het wordt kinderbedtijd. Kijk, daar staat de avondster al".

Norma: „Hè Moe, moet ik nu voor een sterretje naar bed?"

Wie weet raad?

Een hele boel wisten er raad, jongens en meisjes, op Curaçao Aruba en Bonaire. Maar je kunt toch wel zien, dat goede raad duur is, zoals het spreekwoord zegt. Want de raad, die ze wisten was niet bij allemaal goed.

Voor al het tweede raadsel van die weg, die nooit stuk gaat. Velen dachten, dat het de weg naar de hemel is, maar dat is overal en nergens. De weg, die bedoeld werd is: de melkweg. Je moet 's avonds maar eens naar de hemel kijken, dan zie je daar de oplossing van ons raadsel staan.

En dan, die stenen die niet in muren gemetseld worden. Wat zijn er veel. Edelstenen, nierstenen, galstenen (*galnstenen*, schreef een nichtje!), keistenen. En ze vergaten er nog een, die juist door het raadsel bedoeld werd n.l. dobbelstenen. Toch hebben we al die andere stenen voor goed gerekend.

Onder degenen, die goede raad wisten, hebben we geloot en Antonio Abraham van Kralendijk heeft een mooi boek gewonnen. Omdat hij wel niet zo gauw op Curaçao zal komen, sturen we het hem met de post.

Proficiaat Antonio! De raadsels, die je zelf stuurde zullen we de volgende week in de krant zetten. Je mag verhalen sturen ook en als tante ze mooi vindt komen ze ook in de krant. Maar ze moeten mooi zijn, want voordat iets in de krant mag staan!... doe er dus maar goed je best op.

Gerlinda wil ook raadsels en moppen insturen en later zelfs tekeningen. Ik zal de Mijnheer van de krant eens lief aankijken en als hij zegt, dat het mag dan moppen insturen en later zelfs tekeningen ook. Maar het moet natuurlijk allemaal eerste klas zijn, anders lachen de andere jongens en meisjes ons uit.

Dag, hoor, tot de volgende week! En hier zijn nieuwe raadsels:

1. Hoe wordt een ei, dat men in het Waaigat werpt?
2. Welke appel is voor ieder mens het meeste waard?
3. De koster steekt honderd kaarsen aan. De pastoor blaast er zestig uit. Hoeveel kaarsen blijven er over?
4. Het gehele woord bestaat uit 8 letters. Hij staat en sommige plaatsen van Curaçao en is van steen. Neemt men zijn zesde letter weg, dan wordt het een grote vogel.
5. Welke koning draagt de grootste kroon?

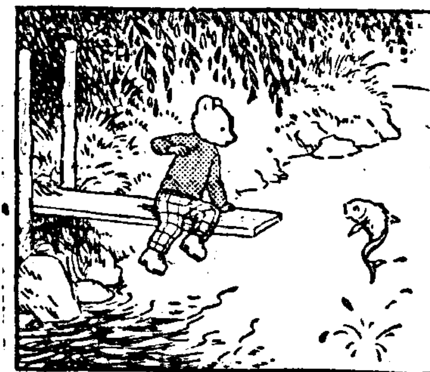
De oplossingen moet je, zoals je weet, vóór Donderdag a.s. sturen.

Aan tante Corry
Amigoe di Curaçao
Conscientiesteeg

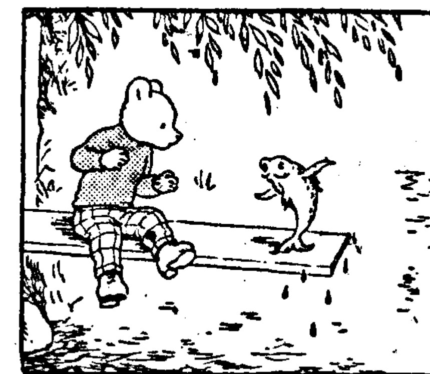
Rupert en de vliegende vis

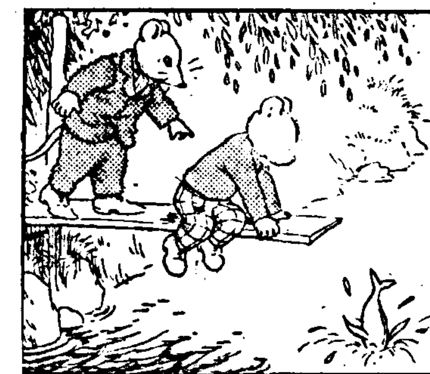
5. De twee kameraden blijven nog een tijd in het water turen, maar er gebeurt niets, tot dat Gradus eindelijk zegt, dat hij naar huis moet en er van door gaat. Plotseling klapt een vogel met zijn vleugels naar het Beertje. „Hé, kleine Rupert", krijst hij, „heb je die gekke vis gezien? Ik geloof, dat hij jou zoekt! Elke keer als hij omhoog vliegt, roept hij je naam".
„Mijn naam?" zegt Rupert verbaasd. „En hij heeft me zo juist nog gezien. We lagen alle twee naar hem te loeren, en hij wou nog niet eens uit het water springen.

6. Wat de vogel vertelde was een groot raadsel voor Rupert en hij loopt er over na te denken terwijl hij weer naar de rivier gaat. „Als de vis mij nodig heeft, waarom vloog hij dan niet omhoog, toen hij me zag?", peinst hij. Ineens staat hij stil. „Maar natuurlijk", lacht hij, „ik heb hem natuurlijk aan het schrikken gemaakt, omdat ik mijn hengel bij me had". Hij bergt zijn hengel heel ver weg, gaat op een kleine springplank zitten en tuurt. En waarachtig, nog geen tien seconden later springt er een glanzend ding uit het water. „Ha, astublieft, ben je daar Rupert Beer?" vraagt een licht stemmetje.

7. Tot bijzonder genoegen van Rupert maakt de vis een extra hoge sprong en komt precies op de springplank naast Rupert terecht. „Goddank, dat ik je gevonden heb", zegt zijn zachte hese stem. „De zeeslang zit in, ik weet niet wat, voor moeilijkheden en hij heeft je nodig om hem te helpen. „De zeeslang?" roept Rupert, „maar wat voor moeilijkheden heeft hij en hoe kan ik hem vinden?" „Kom bij mij op Steenstrand en ik zal je naar hem toebrengen, hijgt hij. „Ach, mijn beste, ik raak weer buiten adem en ik moet gaan".

8. De vis is nauwelijks weer in de rivier gesprongen, of de springplank buigt door, want Gradus komt naar Rupert toe. „Ik hoorde je praten en kwam daarom eens zien", zegt hij. „Was dat de vliegende vis? Heeft ie met je gesproken? En wat wil hij?" Rupert zucht er van. „Het is allemaal vreselijk geheimzinnig", antwoordt hij. „Ik kan mijn oren haast niet geloven, maar hij zei, dat de zeeslang me nodig heeft, om hem te helpen". Gradus lacht hem eens uit. „Wees niet zo dom, smaalt hij", die vis neemt je bij de neus. Wat zou jij voor een zeeslang kunnen doen?"

niet meer herbergen en zag men zich verplicht ondanks de ongunst der tijden, tot nieuwbouw over te gaan.

Naar aanleiding van het eeuwfeest der Koreaanse missie werd van 11 — 26 Sept. 1931 te Seoel de eerste synode der Koreaanse kerkprovincie gehouden, onder voorzitterschap van den Apost. Delegaat voor Japan en Korea, Mgr. Mooney. De besluiten van deze synode, waar men o.a. beraadslaagde over algemene richtlijnen voor de missionering in Korea, zullen pas, na de goedkeuring door den H. Stoel, worden gepubliceerd.

De apostolische prefectuur van het eiland Formosa, in 1913 van het apostolisch vicariaat van Amoy afgescheiden, is toevertrouwd aan Spaanse Dominacanen van de Philippijnse provincie. Zij telt thans op een bevolking van 4 millioen (nl. ruim 3½ millioen Formosanen, 100.000 Igorotten, 180.000 Japannezen en 30.00 Chinezen en Europeanen) ongeveer 6500 Katholieken.

Wat er van deze Kerkprovincie overgebleven zal blijken, wanneer de rode storm uitgewoed is, is een vraag waarvan het antwoord met de grootste bezorgdheid afgewacht moet worden.

GENERAAL LUCIUS D. CLAY, — Stafofficier van Gen. Dwight Eisenhouwer in de vorige oorlog, later Hoge Comissaris van de Amerikaanse bezetting in Duitsland, thans Hoofd van de burgerlijke luchtverdedigings-organisatie in Berlijn, luidt hier voor het eerst de bronzen vrijheidsklok van 10.000 kilo, die als symbool in een Kruistocht voor de vrede wordt meegevoerd.

Dreigende conflikten in het West Duitse kabinet.

— Kanselier Adenauer, overbelast door zorgen voor West-Duitsland veiligheid en politieke emancipatie, wordt daarnaas geplaagd door een aantal binnenlandse politieke verwikkelingen. In de eerste plaats moet de kanselier thans zijn bedrevenheid aanwenden om te voorkomen, dat enkele barsten in zijn kabinet bedenkelijke scheuren zullen worden. Overheersend is wel het conflict, dat tussen hem en zijn minister van binnenlandse zaken dr. Heinemann, gerezen is.

Oorzaak

Dit moet worden gezien als een uitbarsting van een sedert lang bestaande ontevredenheid in de rijen der ministers over Adenauers zeer persoonlijke wijze van regeren. Als zodanig is het niet beperkt tot een persoonlijk conflict tussen beide figuren.

Het is bekend, dat bv. ook minister Jakob Kaiser zich tenvolle aan de zijde van Heinemann geschaard heeft en overweegt zijn portefeuille, van Oostduitse zaken, beschikbaar te stellen, indien Heinemann niet de toezeggingen zou verkrijgen, die hem zouden kunnen doen terugkomen op zijn voornemen af te treden.

Een der bladen heeft de kanselier aangeraden uit het gebeurde te leren, dat het wenselijk zou zijn „zelfs in het kabinet" democratische beginselen aan te wenden. Vele ministers zijn ervan overtuigd, dat dit verwijt gegrond is. In vele acties en gestes van primair belang heeft de kanselier generlei overleg gepleegd met zijn ministers.

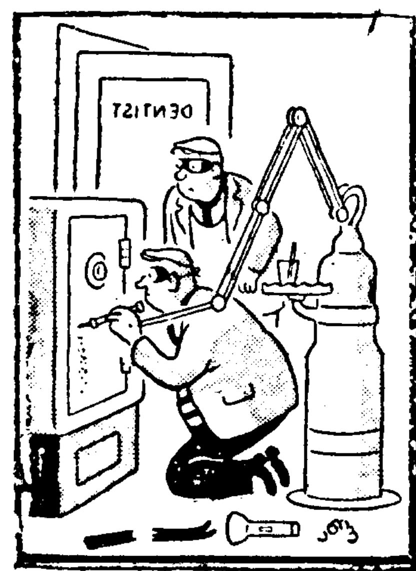
De maat is overgelopen, toen Adenauer zijn advies aan Washington over instelling van een veiligheidspolitie verstrekte buiten medeweten van zijn ministers. Voor raadpleging was volgens hem geen tijd geweest.

Dit heeft de verbolgenheid gewekt van dr. Heinemann, die zich als minister van binnenlandse zaken voor de politie verantwoordelijk acht. Heinemanns bedreiging met aftreden is daarnaast wel gebaseerd op de verwachting, dat de kanselier ernaar zal streven eventueel zeggenschap over de centrale politie-macht in eigen hand te houden, zoals ook aangenomen wordt, dat Adenauer straks liefst zijn eigen minister van buitenlandse zaken zal worden. Reeds heeft de kanselier een persoonlijke adviseur voor „technische veiligheidskwesties" aangenomen. Heinemann is niet bereid gebleken zich op deze wijze te laten passeren. De kanselier is totnogtoe niet in staat geweest hem op het voornemen af te treden te doen terugkomen en gezien Heinemanns sterke persoonlijkheid wordt niet verwacht, dat hij zich zal inbinden zonder toezeggingen te krijgen, die Adenauer slechts zeer ongaarne zal doen.

Achtergrond

Er is in deze een factor in geding, die het geschil ook op het gebied van de partijpolitiek een interessante achtergrond geeft. Heinemann is in de christelijke partij de meest uitgesproken protestantse leider. Hij is president van de raad van Evangelische kerken in Duitsland en staat in dit orgaan naast figuren als bisschop Dibelius en dr. Niemoeller, wier zorgen voor het welzijn der kerk in de Sovjet-zone niet altijd de straffe koers der politiek kunnen volgen.

Beiderzijds is plechtig verklaard, dat dit alles niets met het huidige conflict te maken heeft, doch het is duidelijk, dat een eventueel aftreden van Heinemann binnen de christelijke partij de toch reeds levende spanningen tussen katholieken en een deel der protestanten zou kunnen versterken.

Ook Schaeffer

Heinemann en Kaiser hebben zich in het kabinet ook verzet tegen toetreding tot de Raad van Europa. Naast hun posten is nu ook die van de uit Beieren afkomstige minister van financiën, dr. Schaeffer, in het geding. Met het oog op de Beierse verkiezingen hebben zijn locale tegenstanders, de Beierse partij, hem beticht van het ergste vergrijp naar Münchener opvatting: centralisme. Dit zou niet tot nationale proporties zijn aangegroeid, ware het niet, dat Schaeffer de geringe mate van populariteit geniet, die aan zijn functie eigen is.

De liberalen hebben bezwaren tegen zijn straf bewind, — Schaeffer geldt als de sterkste man na Adenauer — en alles wat vluchteling is of een deel van zijn in de oorlog verloren bezit wil herkrijgen, is scherp tegen hem. Daarom is het te vrezen, dat de gehele oppositie en wellicht delen van het regeringsblok, tezamen een meerderheid van de Bondsdag, zich zullen uitspreken voor een motie van de Beierse partij, die Schaeffers aftreden eist.

Adenauer heeft tijdig het gevaar onderkend en tenslotte is door tussenkomst van president Heuss zelve de „parlementaire terechtstelling" van Schaeffer een week uitgesteld.

Tegen Socialisten

Vinniger nog heeft Adenauer gestreden, om zijn wil door te zetten in Noordrijnland-Westfalen teneinde de provinciale regering in overeenstemming te brengen met die van Bonn en de socialisten eruit te verwijderen. De overbelaste kanselier spendeert hele dagen aan fractie-zittingen van de Dusseldorpse Landdag, waarvan hij eenvoudig lid is. Desondanks is hij er nog niet in geslaagd de wil van zijn hardnekkige tegenstander, dr. Arnold, om met de socialisten te regeren, te breken.

Arnold heeft voldoende aanhang in de Rijnlandse C.D.U. om te voorkomen, dat Adenauer zijn wens forceert. Hij mist echter enkele stemmen om zijn oude bewind voort te zetten, wat volgens hem met het oog

DR. KONRAD ADENAUER

op de sociale spanningen in het Ruhrgebied dringend nodig is. De strijd duurt nu bijna twee maanden en de laatste sensatie uit Dusseldorp is, dat er kans zou zijn, dat de socialistische veteraan Carl Severing als leider van een brede coalitie zou kunnen te voorschijn treden. Dit zou zeker het laatste zijn wat Adenauer zou wensen.

Ook in het land Nedersaksen is Adenauer er niet in geslaagd het socialistische bewind te breken. Hij heeft er slechts bereikt, dat de verjaagde christelijke minister Gereke in de armen der Vluchtelingenpartij gelopen is en dat ook de regering Kopf steeds nadrukkelijker buigingen naar de Vluchtelingen maakt.

Een politieke triomf hebben de Vluchtelingen overigens in de eerste plaats behaald in het armelijke land Sleeswijk-Holstein. Zij nemen nu de helft der ministerposten voor hun rekening in een kabinet, dat naar Adenauers wens geen socialisten meer bevat en door een christen-democraat geleid wordt.

Pyrrhus overwinning

Adenauers overwinning heeft echter een bijsmaak door het feit, dat vier van de zes ministers voormalige Nazis zijn. Daaronder hoort de premier, dr. Bartram, die in 1946 door het Britse bestuur werd afgezet als directeur der Unilever. Terwijl Bartram gewoon lid der Nazipartij was, behoorden twee zijner ministers tot de S.S.-élite, en één tot de S.A. Van hen schijnt de vluchteling Waldemar Kraft, vice-premier, de grootste rol te gaan spelen. Via deze nieuwe regering zal vooral in de Bondsraad te Bonn de druk van het vluchtelingenvraagstuk zwaarder worden.

Zo brengt het spel der binnenlandse politiek ernstige zorgen voor de kanselier, ook daar, waar hij zijn wil heeft kunnen doorzetten. Deze zorgen worden tenslotte versterkt, doordat van de zijde der oppositie balletjes worden opgegooid over de wenselijkheid om de Bondsregering een soort nationale basis te geven door de socialisten op te nemen. Zo wordt in Bonn bv. gefluisterd, dat de Berlijnse burgemeester, prof. Reuther, een geschikte figuur voor buitenlandse zaken zou zijn, een opvatting, die door Adenauers vrienden natuurlijk scherp wordt tegengesproken.

Nieuws van overal

DUITSE GENERAALS VOOR KRIJGSRAAD

Brussel. — Maandag is voor de Krijgsraad een begin gemaakt met de behandeling van de zaak tegen de Duitse generaal Ernst von Falkenhausen, tijdens de oorlog militair gouverneur van België en Noord-Frankrijk, die wordt beschuldigd van oorlogsmisdaden en in het bijzonder van de deportatie en terechtstelling van Belgische gijzelaars en de deportatie van Joden. Het onderzoek in de zaak heeft twee jaar in beslag genomen en de dossiers beslaan meer dan 2.200 documenten. Bij de aanvang van de zitting verklaarde de verdediger van Von Falkenhausen, dat de raad niet bevoegd is. Hij betoogde, dat slechts de Hoge Krijgsraad, welks leden dezelfde rang als de beklaagde bezitten, bevoegd zijn in deze zaak. De Krijgsraad verklaarde vandaag, dat hij bevoegd is over de zaak te oordelen, omdat de generaals Reeder, Bertram en Von Claer terecht staat, aan België werd overgeleverd door de inter-geallieerde commissie voor oorlogsmisdaden en dat zij, geen krijgsgevangenen zijn, maar worden beschuldigd van oorlogsmisdaden. Men verwacht, dat de rechtzitting ongeveer drie maanden in beslag zal nemen en dat dertig getuigen zullen worden gehoord.

TE WEINIG COMMUNISTEN

Berlijn. — Volgens het Westberlijnse blad „Der Abend" zou het standsbestuur besloten hebben communisten en communistisch gezinden, evenals rechtse extremisten, uit zijn gelederen te verwijderen. Een woordvoerder van het stadsbestuur verklaarde echter, dat het bericht op zijn zachtst uitgedrukt, voorbarig was. Hij achtte het onwaarschijnlijk, dat de enkele nog overgebleven ambtenaren, die sympathiseerden met het communisme, ontslagen zouden worden, voordat de nieuwe grondwet op 1 October van kracht zou worden. Voor West-Berlijn was het communisme slechts een bedreiging van buiten af. In West-Duitsland daarentegen zou het zeer goed een bedreiging van binnen uit kunnen zijn, aldus de woordvoerder.

HET WOELIGE WATER

Karatsji. — Honderden vierkante kilometers van Noord-Pentsjaab staan onder water tengevolge van een regen, die twee dagen achtereen is gevallen en waardoor drie grote rivieren, waaronder de Ravi, buiten haar oevers zijn getreden. Waarschijnlijk zijn ongeveer een half millioen personen dakloos. De schade is geweldig groot. Het water van de Ravi blijft bij Lahore stijgen.

POOLS PROTEST

Londen. — De Poolse zaakgelastigde te Londen dreigde gisteren met represaille-maatregelen tegen de Engelse handel wegens het verbod, dat door de Engelse regering is uitgevaardigd op de uitvoer van bepaalde kapitaalgoederen naar Polen. Hij noemde het besluit van de Engelse regering, dat op 18 September in het parlement is bekendgemaakt, een flagrante schending van de verdragsverplichtingen.

ALICE IN HET WONDERLAND, — zag zulk een grote paddestoel niet als Birgitta Sveden in een Zweeds bos vond. De geschiedenis verhaalt niet of er ook een rups op zat, die zijn turkse pijp rookte.

Tom Poes en de grootgroeiers

— De muizen, die op zo'n vreemde manier plotseling slot Bommelstein onveilig maakten lieten zich die dag niet in het openbaar zien. Ze hadden zich in de kelder verzameld en besnuffelden daar de muizentarwe, die de zorgzame bediende Joost had neergestrooid.

Nu zegt men wel eens, dat deze diertjes een bijzonder fijne neus hebben voor etenswaren. 't komt dan ook dikwijls voor, dat muizen vergif niet werkt, — om de een of andere reden, dat de guiten weigeren de korreltjes te eten. — Dit gebeurde nu echter niet. De beestjes schrokken en krabbelden, en knaagden en aten, dat het aardig was om te zien. Het is duidelijk, dat ze honger hadden — maar ook, dat dit een bijzonder soort muizengif was. Een héél bijzonder soort inderdaad, wij zullen het merken.

Heer Bommel had zich die avond teruggetrokken in zijn studeervertrek. Na een weinig zoeken tussen zijn boeken, vond hij achter de volledige werken van Victor Huga (naast Dante, om nauwkeurig te zijn) het werk, dat hij zocht: „Het geheim van de bromvlieg".

Met een diepe zucht maakte hij het zich gemakkelijk en begon te lezen. Dit duurde echter niet lang. Hij werd gestoord door een luidruchtig geritsel; er klonken enige doffe slagen en grote stukken kalk vielen naar beneden.

Heer Ollie liet zijn boek zakken en staarde verschrikt om zich heen. En toen zag hij iets vreemds — achter het behang bewoog zich iets!! Een grote bobbel bewoog zich langzaam naar beneden!!

„D-daar .... d .... dat .... isissis n.. niet ge .. gewoon!" sprak heer Bommel.

„Dris iem-iemand achter het be-behang !!"

De Duitse fabrieken van plaatmetaal zijn zo overstelpt met bestellingen, dat de leveringstermijnen zeer lang zijn.

ONGEREGELDHEDEN IN WENEN

Wenen. — De Oostenrijkse minister van binnenlandse zaken, Helmer, beschuldigde in een Woensdagmiddag gehouden toespraak tot fabrieksarbeiders te Wenen openlijk de Russen van steunverlening aan de Oostenrijkse communisten bij het organiseren van demonstraties tegen de loon- en prijspolitiek der regering. Volgens Helmer werden de demonstranten na de betogingen op Dinsdag door een groot aantal vrachtwagens met Russische nummerborden afgehaald.

NIEUW NOODWEER IN FRANS-MAROKKO

Casablanca. — Frans Marokko is Dinsdagavond opnieuw door noodweer geteisterd. De verbindingen met Sefrou zijn verbroken. Het aantal slachtoffers is nog niet bekend. Bijna 3.000 mensen zijn dakloos.

NIEUW AGENDA-PUNT

Londen. — De Chinese communistische minister van buitenlandse zaken, Tsjou En Lai, heeft in een telegram aan de Verenigde Naties geprotesteerd tegen het „bombarderen en doorzoeken van een Chinees koopvaardijschip" door een Amerikaans vliegtuig en een Amerikaanse torpedobootjager. Tsjou eist, dat de Algemene Vergadering de kwestie onmiddellijk op de agenda plaatst en een vertegenwoordiger van zijn regering uitnodigt aan de vergadering deel te nemen.

ARUBA

AMELINK TELEGRAFEERDE

Oranjestad. — Het lid van de Staten der Nederlandse Antillen Amelink heeft naar Den Haag getelegrafeerd: „Verzoeke alsnog de zetelverdeling uit de Interimregeling terug te nemen. De bevolking is zeer verbitterd en er zijn reeds groepen, die bezig zijn zich tot Venezuela te wenden om voorspraak bij Uwe regering. Drijf Aruba niet de weg op, die een uiteindelijke breuk met Nederland zal betekenen".

PASTOOR VAN WEERELT VERLAAT ARUBA.

Niet alleen de bevolking van Noord, doch geheel Aruba zal het bericht van het vertrek van Pastoor A. van Weerelt vernomen hebben en verliest daarin een persoon, die steeds met hart en ziel voor de Arubaanse belangen en in het bijzonder voor zijn Parochie Noord gewerkt heeft. Pastoor van Weerelt was voorzitter van de Filmkeuring, Lid van de Reclassering, aalmoezenier van de gevangenissen, lid van Kerkenbouw Aruba. In al deze besturen en comité's had men aan Pastoor Van Weerelt een man, die met hart en ziel zijn taak verzorgde. Persoonlijk zijn wij dikwijls met Pastoor Van Weerelt in contact geweest en wij kunnen begrijpen dat men deze joviale en hartelijke man maar node ziet vertrekken. Pastoor van Weerelt was voor het eerst op Aruba omstreeks 1937, voor de tweede maal na de oorlog tot op heden. Wij hopen met zijn parochianen, dat er ook een derde keer voor hem mag zijn. Namens de bevolking van Aruba roepen wij pastoor van Weerelt een hartelijk vaarwel toe, wij hopen dat wanneer Gij in Uw nieuwe parochie Jan Doret zit, gij nog dikwijls aan Noord zult denken. Noch Noord, noch Aruba, waarvoor gij zoveel hebt gedaan, zal U vergeten.

Aan de nieuwe Pastoor, Pater C. Gallé, die na de moeilijke taak van Vicaris nu op Aruba komt werken, hartelijk welkom. Moge het U gegeven zijn met God's hulp te werken voor Aruba in het algemeen en voor Aruba in het bijzonder.

PASTOOR BARBASON OP ARUBA.

Pastoor Barbason gaat op Sint Maarten een nieuwe kerk bouwen. Het geld is nodig en de Pastoor zal moeten trachten de toutjes aan elkaar te knopen. Zondag 8 October zal hij in de Kerk van Oranjestad voor zijn kerk preken, terwijl hij op 16 October te San Nicolaas zal preken.

Wij wensen Pastoor der Bovenwinden veel succes toe en wij hopen dat een ieder hem zal steunen, immers, vele kleintjes maken één groot.

AUTOVERKEER EN SCHOOLKINDEREN.

Naar aanleiding van berichten in bladen betreffende het verkeer en schoolkinderen te Oranjestad, hebben betreffende deze kwestie contact opgenomen met de politie.

Men deelde ons mede, dat de verkeersregeling alle belangstelling van de politie en verkeersadviescommissie heeft. Men is doende op de kortst mogelijke tijd hierin verbetering te brengen. Wat de witte lijnen bij de scholen betreft, deelde men ons mede dat deze lijnen niet geplaatst waren naar aanleiding van de recente aanrijding bij de Julianaschool. Men had deze plannen reeds lang geleden uitgewerkt. Wat de kwestie bij de Julianaschool betreft deelde men ons mede, dat deze geenszins zo gevaarlijk is. Iedere automobilist rijdt hier zeer rustig en wanneer de jeugd aandacht aan het verkeer besteedt, zal dit wel gaan, desondanks bestudeert men deze situatie.

De mening, als zouden deze witte lijnen voor de scholen bereft, lapmiddelen waren, kunnen wij *niet* delen, aangezien ons bij onderzoek gebleken is, dat de jeugd juist bij deze lijnen oversteekt, zodat men bij iedere school een centraal punt heeft voor het oversteken van de rijweg.

De straat naast de Katholieke kerk te Oranjestad is des middags van 12 uur tot 10 over twaalf afgesloten, de politie die hier staat leidt het verkeer door een andere straat om.

Ouders en opvoeders kunnen ervan overtuigd zijn, dat er met man en macht gewerkt wordt om het verkeer voor de jeugd in zulk een ongevaarlijke mogelijke banen te leiden.

Men dient er echter bij de jeugd op aan te dringen, vooral bij het uitgaan der school voorzichtig te zijn, niet spelend over de straat te rennen doch aandacht te besteden aan het verkeer.

TOESTAND IS RUSTIG.

Naar aanleiding van ons telefonisch bericht van gisteren over de Arubaanse reacties met betrekking tot het aannemen van de Interim Regeling haast onze correspondent zich mede te delen, dat er geen sprake is van een boycot tegen de Curaçaose handel. Wel wordt gesproken over een boycot van de Nederlandse Handel en zelfs zijn enige orders bij Nederlandse maatschappijen ingetrokken.

Voor de verzending van goederen uit de States is verscheping per Grace Line aangevraagd, waarmede de KNSM dus min of meer wordt gedupeerd. De toestand is rustig, aldus seinde men ons nog hedenmorgen.

WAAR BLIJFT RADIO ARUBA?

Het is wel zeer wonderlijk, dat men tot op heden nog steeds geen definitieve beslissing heeft genomen betreffende de vergunning voor Radio Aruba. Reeds jaren is deze zaak thans gaande en nog heeft Aruba geen eigen Radiozender. Men wil toch niet beweren dat Aruba aangewezen dient te zijn op Curaçao, de Curom is meestal op Aruba maar matig te horen. Een ieder zal het met ons eens zijn dat Aruba een radiozender nodig heeft. Kan het CAB in deze niets doen? Het is al weer bijna een jaar geleden dat een deputatie het CAB bezocht en een spoedige beslissing werd beloofd, waarom wordt deze toestemming niet gegeven? Daar moeten toch wel geldige redenen voor zijn, wij zijn er echter van overtuigd, dat wanneer er door de autoriteiten aangewerkt wordt, Aruba binnen korte tijd een zender heeft.

Dit vraagstuk is weer actueel naar voren gekomen, doordat een dezer dagen bij de heer Dudart in opdracht van de Procureur Generaal onderdelen van een amateurzender in beslag werd genomen. Er werd een ware opschudding teweeg gebracht en een 30-tal personen begaven zich des avonds naar het vliegveld om de Statenleden te ontmoeten, die dan ook een telegram aan de diverse instanties hebben gestuurd om deze zaak op te lossen. Het is ons bekend dat er vele amateurzenders in de wereld zijn. Het is ons zelfs uit een gesprek bekend, dat men t.z.t. wel eens vergunning zou kunnen geven, maar eerst zou men de diverse amateurzenders in beslag willen nemen. Een der heren van LRT is hiervoor op Aruba geweest.

Deze zaak dient op de kortst mogelijke tijd tot klaarheid te worden gebracht.

Agenda

APOTHEKEN: De Zondag en avonddiensten worden deze week waargenomen te ORANJESTAD door Botica del Pueblo, Nassaustraat, tel. 1253; te SAN NICOLAAS door Botica Central, B. v.d. Veen Zeppenfeldtstraat, tel. 5006.

CURACAO

DE INTERNATIONALE DIERENDAG EEN SUCCES.

De kinderen van de Curaçaose scholen zijn geheel vervuld van de dierendag. Wie geen dier heeft ingeschreven, gaat kijken. En er is met groot animo ingeschreven! Hier en daar hebben de onderwijzers-propagandisten het enthousiasme een beetje moeten temperen en bijv. een opgegeven stier maar weer afgeschreven. Het kan verkeren. Er zijn tenslotte grenzen aan wat men organiseert.

Het getal 700 is bij de inschrijvingen al overschreden. Ongeveer 200 honden, 175 katten, bij de diverse dieren (circa 150) een paard, lammeren, eekhoorntjes, apen, kabrieten enz., ruim 175 stuks pluimvee. Hierbij allerlei vogels: troepiaals, chuchubi's, pirkichi's, kippen, kuikens, duiven, papegaaien.

De juryleden zullen er scherp op letten hoe de kinderen op de bijeenkomst met hun dieren omgaan. Bij de toekenning van de prijzen wordt hiermee rekening gehouden. De prijzen zijn door winkeliers uit de stad beschikbaar gesteld. Er is een mooi aantal bijeengebracht. Wie zich gedrongen voelt vóór 4 October nog een prijs te schenken, kan dit opgeven bij Mevr. Sanson, tel. 2488 en bij de heer P. Sterk, tel. 3809, waarna de prijs wordt afgehaald.

Nog niet helemaal tevreden is het bestuur over de inzendingen voor de rashondenkeuring. De grote mensen mochten deze gelegenheid om een oordeel over hun rasdieren te horen toch wel aangrijpen.

Hoe meer inzendingen, des te meer competitie. Ook hier worden prijzen beschikbaar gesteld; de keuring wordt door de keurmeesters verklaard. Men kan zich alsnog inschrijven bij de boekhandels Salas en Kappel.

Het belooft druk te worden op Chobolobo op 4 October. Voor de organisatie wordt het bestuur geassisteerd door de onderwijskrachten van de verschillende scholen, terwijl Mevr. Schoorl een beroep heeft gedaan op haar pioniersters van de padvinderij. De heer Meijer heeft een aantal leerlingen van de hogere klassen van de HBS beschikbaar gesteld.

Nederlands legerdetachement 20 October naar Korea

's-Gravenhage. — Het Nederlandse legerdetachement voor de troepen van de V.N. in Korea zal, naar alhier wordt vernomen, omstreeks 20 October uit Nederland vertrekken. Als onderdeel van hun intensieve training zullen zij de volgende week naar België gaan voor een korte ervaring met zware kanonnen.

„WUFT EN HOOGGEPRIJSD SCHOEISEL!"

s-Gravenhage. — Terwijl hij gisteravond in de Tweede Kamer een paar damesschoenen in de lucht zwaaide, berispte de minister van economische zaken de Nederlandse huisvrouwen, omdat zij het gebruiksartikel, dat hij Nederlandse fabrikanten had verzocht tegen 14.50 gulden te produceren, „wuft en hooggeprijsd schoeisel" hadden genoemd. De minister zeide, dat hij, om aan de hoge kosten van levensonderhoud tegemoet te komen, de industrie had overgehaald om bij wijze van proef een speciale hoeveelheid goedkope, maar degelijke schoenen te produceren. Maar de fabrikanten bleken niet in staat deze te verkopen. „Eva's dochteren in Nederland geven de voorkeur aan fijnere en duurdere modellen" zo deelde de minister aan de Kamer mede. Het debat zal hedenmiddag worden voortgezet.

IRIAN BESPREKING

's-Gravenhage. — De Tweede Kamer is gisteravond in vergadering met gesloten deuren bijeengekomen ter bespreking van het rapport van de gemengde Nederlandse - Indonesische Nieuw-Guinea-commissie over de toekomstige status van Nieuw-Gui-

AANVAL OP AMBON

Djakarta. — Radio-Ambon heeft omgeroepen, dat Indonesische vliegtuigen een aanval hebben ondernomen op Ambong, hetgeen in officiële kringen te Djakarta Vrijdagavond bevestigd noch ontkend kon worden.

Wereldnieuws

AMERIKAANSE STAALHONGER

Bonn. — De Duitse zware industrie wordt overstroomd met orders uit de Verenigde Staten voor alle soorten ijzer- en staalproducten, zo deelde een economische functionaris van de West-Duitse regering mede. Volledige gegevens zijn nog niet beschikbaar, doch enige weken geleden maakten de Amerikaanse orders 25% uit van alle orders, die door de industrie ontvangen waren en sedertdien zijn er nog steeds vele bestellingen. Er is vooral veel vraag naar walserij-producten, zoals rails, buizen en stalen platen voor de auto-industrie.

FILM

De geschiedenis van „Robespierre's tijd herleeft op het witte doek, wanneer we dit weekend naar **WEST END** theater gaan, waar draait „Reign of terror". De avonturen zijn met een adembenemende techniek vereeuwigd en boeien ongemeen tot het eind. Ook hier heeft de Amerikaanse filmindustrie al haar gewicht in de schaal gelegd om dit verhaal met Franse inslag te doen groeien.

Dat met de historie hier en daar de hand gelicht wordt, is voor de historicus misschien erg, voor de bioscoop bezoeker minder, want hij zal met weinig verbeeldingskracht zich in deze Franse tijd van onrust, burgeroorlog en intrigues kunnen verplaatsen en meeleven met deze woelige tijden.

In **ROXY** deze week een product, waarvan er 12 in een dozijn gaan. Met andere woorden, een humoristische film — geestig is een te zwaar adjectief voor deze rolprent — met bekende grappen en rollen, maar die in deze ernstige tijden waarin wij leven het altijd nog doen. En dat is het voornaamste, licht amusement, een tikkeltje romantiek, gemengd met bovengenoemde grappen en aardige muziek, ziedaar de ingrediënten, waardoor men zich er weer eens echt „uit" kan voelen.

Van een ander genre is de film „The gal who took the West" in **CINELANDIA**, een Koreaanse oorlog in het klein, er wordt flink geschoten, gevochten, er vallen lijken en dat alles maar om der wille van een familie twist. De mensen, die voor elkaar bestemd zijn, blijven natuurlijk tot het laatste (bittere) eind leven, ook al om een happy-end mogelijk te kunnen maken. De opera zangeres, die in deze omgeving ten tonele wordt gevoerd, zingt acterend of acteert zingend, in ieder geval heeft zij een rol in dit familie drama.

Schevenings muziekseizoen werd besloten

(Van onze correspondent).

Vrijdag werd het Scheveningse muziekseizoen in de Kurzaal besloten met een concert van het Residentie-Orkest o.l.v. de Hongaarse gastdirigent Antal Dorati. Als solist trad op de Ned. pianist Cor de Groot. Aan het dirigeerpodium hing een grote krans vol frisse bloemen in felle kleuren voor de scheidende dirigent Dorati en op de 1e Concertmeesterstoel lag een bouquet fraaie bloemen, door vriendenhanden uit het publiek daar neergelegd voor de bekwame en sympathieke Adolphe Pot, die deze dag zijn 65e verjaardag, tevens zijn laatste partij op het Kurhauspodium met het Residentie-Orkest zou spelen.

Er hing een zekere spanning in de zaal, er zou iets bijzonders gaan gebeuren. Het programma was zeer gevarieerd en bij de droefgeestige gedachte van afscheidnemen van het mooie en rijke muziekseizoen, zat toch een gevoel van een tikje feestelijk gebeuren. De avond werd ingezet met Hendrik Andriessen's Variaties en Fuga voor strijkkwartet, dat op een thema van Johann Kunnau voor groot orkest was bewerkt. Het werd een sublieme vertolking en het heer Kunnau, die zelf in de zaal aanwezig was, werd door de dirigent Dorati op vriendelijke manier naar voren geroepen om met hem te delen in de langdurige bijvalsbetuigingen van het publiek. Daarna speelde Cor de Groot, de Nederlandse meesterpianist, het concert No. 5 voor piano en orkest in Es gr.t. De vertolking van dit gecompliceerde Beethoven-Concert was voor velen een openbaring en vele malen riep het publiek dirigent en solist terug. Direct nà de pauze kwam de huldiging van de scheidende 1e Concertmeester Adolphe Pot. Mr. Adama Zijlstra de directeur van Maatschappij Zeebad Scheveningen, sprak zeer sympathieke woorden tot de heer Pot en gewaagde van de 34 jaren (trouwe dienst) welke de heer Pot in het Residentie-Orkest had „uitgezeten". Spreker bood een geschenk aan in de vorm van boeken en een groot bloemstuk. Adolphe Pot beantwoordde de vleiende woorden van Mr. Adama Zijlstra op vriendelijke en geestige wijze en haalde nog enige aardige anecdoten op uit vroeger dagen. De zaal genoot en leefde mede in deze mooie huldiging. Langdurig werd de heer Pot toegejuicht.

Het orkest voerde hierna nog ui de Suite uit „Harry Janos" van Zolten Kodaly. Dit werk, dat uit vijf delen bestaat stelt aan het orkest grote eisen, evenals het „Till Eulenspiegel's lustige Streiche noch alter Schelmenweise" gecomponeerd door Richard Strauss.

Hoe het mogelijk is, dat de allesbezielende gast - dirigent Antal Dorati ook dit, evenals alle voorafgaande werken geheel uit het hoofd dirigeerde en daarbij de meest verrassende instrumentale uitingen met meesterlijke hand, punktueel op tijd wist aan te geven, moet voor zeer vele luisteraars een volkomen raadsel blijven. Zelfs het besluit van de avond ons „Wilhelmus", dat staande door Orkest en bezoekers werd uitgevoerd en gezongen, dirigeerde deze Hongaar op gevoelvolle wijze met het aangezicht naar de zaal. Zelfs ons Volkslied werd door Dorati spontaan meegezongen.

Afscheid.

Zo namen wij afscheid van het Scheveningse Kurzaal-muziekseizoen. Wanneer wij terugdenken aan het vele, dat het Kurzaalseizoen ons heeft gebracht, dan kunnen wij zeer dankbaar zijn, dat de directie er in is geslaagd ons zóveel schoons te bieden. Concerten van bijzondere schoonheid, vertolkt door het hoog te roemen Residentie-Orkest door meesterhand steeds gedirigeerd — Opera en Operette — toneel — Cabaret — Franse Ballet en liederenavonden gebracht door kunstenaars met wereldvermaardheid en zelfs een Jazz-festival voor de jongere generatie, dit alles heeft ons het bezit van de Scheveningse Kurzaal en zijn zeer actieve programmaleiding, gestemd tot trots en dankbaarheid. Scheveningen ontving dit seizoen wederom de groten onder de grootsten en wat de weergoden buiten de muren van ons muziekpaleis onthielden, werd daar binnen in ruime mate vergoed door mooie verscheidenheid van Groot- en Kleinkunst en in de eerste plaats HET MUZIEK LEVEN dat voor duizenden tot een onvergetelijke schone herinnering zal bijblijven.

D.M.

Eva Peron krijgt 3 procent van de salarissen voor sociale voorzieningen.

Buenos Aires. — De Argentijnse Kamer van Afgevaardigden heeft gisteravond de wet goedgekeurd, waarbij aan Eva Perón. de echtgenote van de president, de persoonlijke controle gegeven wordt over de bevordering van het sociale tourisme. Volgens deze wet, die nu naar de Senaat gaat, zou de stichting voor sociale hulp van señora Perón van alle arbeiders 3% ontvangen van hun jaarlijkse uitkering van één maand loon en met dit geld

STRALINGS METER

Newark. — Een buitengewoon gevoelig instrument, waarmee alle soorten en hoeveelheden uitstraling van atomische ontploffingen kunnen worden gemeten, wordt thans „in aanzienlijke hoeveelheden" door de Westinghouse Corp. te Newark in de Verenigde Staten geproduceerd. Het instrument, dat nog geen pond weegt, zal door de Amerikaanse strijdkrachten laboratoria voor atoomonderzoek worden gebruikt.

GONE WITH THE WIND

Pretoria. — De as van wijlen generaal Smuts is Zondag op de kleine heuvel achter zijn huis verstrooid.

De eenvoudige plechtigheid werd slechts door familie-leden bijgewoond. Een korte dienst werd geleid door de Nederlands Hervormde predikant Johan Reyneke.

DE PAUS ONTVING

Vaticaanstad. — Paus Pius XII heeft de afgevaardigden op het eerste internationale congres voor longziekten, dat te Rome is gehouden, ontvangen. Hij bracht hulde aan de geleerden, onder wie hij op de eerste plaats Sir Alexander Fleming, de ontdekker van de penicilline en lid van de pauselijke academie van wetenschappen, noemde, alsmede aan al degenen, die de tuberculose bestrijden. „Een tragische strijd", zo zeide Hij, „waarin ontelbare slachtoffers bezwijken, een heldhaftige strijd tegen een vijand, die slechts voet voor voet wijkt, maar waarbij de strijders, verre van zich door de traagheid van de vooruitgang te laten ontmoedigen, hun inspanningen verdubbelen om tot iedere prijs te overwinnen".

De H. Vader moedigde de congressisten aan hun onderzoekingen voort te zetten en verleende hun tenslotte de apostolische zegen.

RODE DWANGARBEID

Uelzen. — Volgens de Strijdersbond tegen onmenselijkheid worden oude uraniummijnen in het Ertsgebergte omgeschapen in fabrieken van stalen helmen volgens het Duitse model en opslagplaatsen van munitie. Volgens ontvluchte arbeiders zou een machinefabriek in Kromfea ten Zuiden van Annaberg met de productie van helmen en andere militaire uitrustingsstukken zijn begonnen. Bij Annaberg zouden eveneens 600 gearresteerde Getuigen van Jehova onder strenge bewaking munitie-bunkers bouwen, betonnen wegen aanleggen en in de uraniumschachten werken.

VOORSTAANDE VROUWEN

Badreichenhall (Beieren). — Meer dan 150 vooraanstaande vrouwen uit geheel Europa en de V.S. zijn Maandag te Badreichenhall bijeen gekomen voor de openingsvergadering van een vijf dagen durende internationale conferentie over de verantwoordelijkheid van de vrouwen in de wereld van vandaag. De conferentie staat onder auspiciën van de geallieerde Hoge Commissie.

De conferentie wordt gepresideerd door de echtgenote van de Amerikaanse Hoge Commissaris, John McCloy. De deelneemsters zijn o.m. mevr. Poncet en mevr. Kirkpatrick, echtgenote van resp. de Franse en Britse Hoge Commissarissen, en mevr. Heuss, echtgenote van de Westduitse president. De leidster van de Nederlandse delegatie is jkvr. Van Asch van Wijck.

UITGESTELD

Athene. — De zitting van het Griekse parlement is een maand uitgesteld en zal op 1 November in plaats van 1 October worden gehouden.

FRANSE MINISTERRAAD GAF GOEDKEURING

Parijs. — De Franse ministerraad heeft zich eens verklaard met het besluit van de Raad van het Atlantische Pact inzake het aanstellen van een centraal commando voor de strijdkrachten van het Atlantisch Pact. Het door Moch en Schuman te New York ingenomen standpunt over Duitse deelneming aan de defensie van West-Europa werd met lof goedgekeurd.

AGENDA

WEST-END: „Reign of terror" Zaterdag 19 & 21.15 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur; „The big sombrero" Zondag 16.30 uur; „Jungle goddess" Zondag 18.30 uur.

CINELANDIA: „The gal who took the West" Zaterdag 21 uur, Zondag 20.30 uur; „Three men from Texas" Zaterdag 19 uur; „Riders of the law" Zondag 18.30 uur.

ROXY: „Always leave them laughing" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur; „California mail" Zondag 16.30 uur; „Gun smugglers" Zondag 18.30 uur.

VREDENBERG: Competitiewedstrijd Jong Curaçao 1 — S.U.B.T. 1 16 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van Zaterdag 30 September 18 uur af tot Zondag 1 October 18 uur waargenomen door de gouvernements-geneeskundige M. Taytelbaum, arts, Pietermaai 6-A, tel. 1750.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, E. v. Vuurden van 7 — 15 uur, tel. 1193.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Jutte, Marktstraat 1, tel. 1836.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica del Pueblo, Bredestraat 82 (O), tel. 3718.

CURACAOS MUSEUM: „Exhibicion di nos arte", dagelijks: 10 — 12, 2 — 5 en van 7.30 — 9.00 uur n.m. (t/m 15 Oct.)

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN: Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 15: dagelijks van 07.00 — 24.00.

Telegraafkantoor Curaçao — Hato: dagelijks van 07.00 — 19.00

Zuster v.d. Putten, Marktstraat 1, tel. 1836.

dige H. Frenken, arts, Plantersrust 7, tel. 3243.

EMMASTAD

COMB. PLETTERIJ NEDERHORST: Wachtdienst: A. Visser, tel. 1193 of 3762.

VAERSSENBAAI: Dansavond 20.00 uur.

CUROM.

Zaterdag: 17.30 Muziek voor de ...; 17.50 Uitzending voor de Strijdkr...; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat handel U biedt"; 20.15 „Jij en ik en de radio; 21.45 Wim P. G. Stokla draagt een korte schets voor; 22.00 Noord-Atlan...; 22.25 Nieuws en sluiting.

Zondag: 9.00 Zondagmorgenmelodie; 10... Protestantse kerkdienstuitzending; 11.00 ... van Domburg spreekt over „Het aangenme... van Amerika"; 11.15 Zondagmorgenmelodie; 11.30 Katholieke morgenwijding; 12... 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; ... Lois Butler; 13.00 Sluiting; 18.30 Jeugduitzending voor de Protestantse ...; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „n the mood"; 20.00 Curom culturele curiosa; 20.15 „De stem van Amerika"; 21.15 Caraïbisch Overzicht; 21... Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en sluiting.

P.C.J.

Zaterdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Rubriek voor de Vrouw; 19.30 Successen van de Maand; 20.00 Nieuws; 20.05 Johan Ferrier vertelt een anansitori; 20.18 Cabaretprogramma; 20.48 „Harmonetto" o.l.v. Tom Erich; 21.03 Persoverzicht; 21.18 Avondwijding; 21.21 Sluiting.

Zondag: 18.15 Kinderuitzending; 18.45 Intermezzo; 19.00 Nieuws; 19.20 Artistiek Dagboek; 19.30 Het Concertgebouw-orkest olv. Leonard Bernstein; 20.30 Caraïbisch Commentaar; 20.40 „Musicorda"; 21.00 Protestantse Studiodienst; 21.30 Sportreportages; 21.56 Sluiting en Wilhelmus.

AVROS (19 meter).

Zaterdag: 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Maandagcent-actie; 17.15 Voor de jarigen; 18.00 R.A.O.'s verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.01 Draaiorgel & Harmonica; 19.30 Natuurpraatje; 19.45 Dansmuziek; 21.00 Sluiting.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit week-end kunnen wij benzine halen bij: Pelayo Jansen — Sta Rosa; Pablo Frederick — Salinja; C. Winkel & Zonen — Rio Canario; Mevr. v.d. Mark — Cas Chiquito; Ellis & Dania — Molenplein; E. M. de Jongh — Mundo Nobo; J. P. Bakhuis — Berg Altena; Dario Cardoze — Hendrikplein en De Ruyterkade Pomp — De Ruyterplein.

Ons feuilleton

Mysterie B- 29

Elveden stapte achteruit en veegde met een bevende hand over zijn gezicht.

„Arme kerel ...." zei hij en liet zich op een andere steen neerzinken. De verpletterde agent was niet om aan te zien. Minutenlang heerste er stilte. Toen zei Elveden:

„Die satanse kerel moet dat ding hier opgeblazen hebben".

De hoofdagent, zenuwachtend met zijn vingers langs zijn kin strijkend, knikte, nerveus.

„Denkt u, dat het huis er nog staan zal mijnheer?"

„Dat is moeilijk te zeggen", antwoordde Elveden, die zich langzamerhand weer meester werd. „Het is wel mogelijk, maar waarom .... oh, goeie hemel ..."

Hij stond op, en dacht plotseling aan de andere agent, die ze boven in de kamer hadden achtergelaten. Hij kende de Squid, en kon wel bijna vermoeden, wat er gebeurd was, nadat zij de ladder waren afgedaald.

„Is de gang helemaal afgesloten?" vroeg hij.

„Helemaal, mijnheer", antwoordde de hoofdagent, „en tenzij we langs een andere kant een uitweg vinden, zullen we hier een tijdje moeten blijven. We zitten flink diep en ik betwijfel, of het geluid van de ontploffing ver gehoord is kunnen worden".

„Hoe lang is het geleden?" vroeg de inspecteur.

„Tien minuten, mijnheer", antwoordde een der anderen.

Elveden stond op.

„Halen jullie die armen kerel daaruit", zei hij. „Sergeant, jij en ik zullen proberen, een uitweg te vinden. Werkt je zaklantaarn nog?"

„Nee, mijnheer. Ik werd een meter of vijf weggeslingerd en mijn lamp werd verpletterd".

Een agent bood zijn lantaarn aan die Elveden aannam om er de holte mee te belichten.

„Vooruit, sergeant, als we een uitweg vinden kun je hen hier komen waarschuwen".

Hij ging vooruit en samen sloegen ze om de bocht.

Zij hadden de gang aan de linkerkant het eerst genomen, liepen daar een heel eind in voort, todat ze plotseling niet meer verder konden.

Zij probeerden de tweede gang en na twee minuten begon het dak van de tunnel lager te komen. Eindelijk was het zo laag, dat zij niet meer vooruit konden gaan, en op het punt stonden terug te keren, toen de hoofdagent Elveden opmerkzaam maakte op een gat, groot genoeg om een man, kruipend door te laten, onder aan de linkerwand.

Elveden liet zich ervoor neervallen,en merkte dat het tochtte, in deze richting zou dus een uitweg gezocht moeten worden.

De hoofdagent volgde, en een paar minuten later stonden ze op een plaats, die Elveden bekend voorkwam.

Hij had gelijk ook.

Ze waren weer in de eerste gang.

„Vervloekt" riep Elveden uit, en zij haastten zich terug, naar het punt waar de gangen samenliepen, en probeerden hun geluk in de derde gang.

Evenals tevoren waren zij nog niet ver gegaan, of ze stonden weer voor een afsluiting.

Elveden werd hoe langer hoe meer opgewonden. Iedere mislukking betekende meer uitstel, en hij moest zo gauw mogelijk op het strand zien te raken — niet zozeer, om zelf weer vrij te komen, dan wel om de Squid te overvallen.

Het was mogelijk, dat de Squid Freddie ontmoet had en opgehouden was. De ontploffing had nu ongeveer twintig minuten geleden plaats gehad, en het leek niet waarschijnlijk, dat Freddie in staat zou zijn, zijn tegenstander te overweldigen.

„Er is nog maar één gang over, mijnheer", merkte de sergeant benauwd op.

„We zijn met die hier nog niet klaar", antwoordde de inspecteur grimmig. „Hier is weer zo'n gat".

Hij liet het licht van zijn lantaarn erop vallen.

„Dat leidt waarschijnlijk naar de gang, die we pas verlaten hebben", merkte zijn optimistische metgezel op. „Die plaats is erger dan de catacomben, mijnheer. Het is werkelijk een val ...."

Maar Elveden zat al halverwege het gat.

Hij kwam in een ruim, hooggezolderd gewelf terecht, en keek onderzoekend in het rond.

„Dat ziet er meer-belovend uit", zei hij, toen de hoofdagent bij hem stond.

„Er moet ergens een opening zijn, merkte deze laatste op: het tocht hier".

Voorzichtig liepen ze vooruit, in de richting van waaruit het tochtte. Zij kwamen uit bij een gebogen opening in de hoek, vanwaar een paar traptreden hen naar beneden voerden in een andere gang, waarvan de wanden vochtig en aangeslagen waren.

Dit was het einde van hun moeiten. De gang liep recht in de richting van een vierkante lichtplek in de verte. Naarmate zij het naderden, merkten zij, dat het groter werd, en eindelijk zagen zij, dat een man er rechtop doorheen kon.

Zij stapten naar buiten en stonden op een smal rotspad, dat door een bossage beschermd was.

Een paar voet beneden hen beukte de zee op het strand.

„Loop jij terug en haal de anderen", beval Elveden.

„Wanneer ze klaar zijn, moet een van hen naar Seaford gaan om een ziekenwagen. Draag hem ook op, de plaatselijken commissaris te vragen, om een patrouille te zenden. De anderen moeten met mij mee".

Elveden begon langs het pad af te lopen.

De kust liep hier met een bocht naar de plek, waar de rotsen in zee vooruit staken, ongeveer anderhalve mijl verder.

Daarachter hoopte Elveden een spoor van de Squid te vinden. Het was de enige kans.

Hij wist, dat hij in de goede richting liep, daar hij de vuurtoren kon zien, die hij ook van uit het landhuis gezien had. En als hij het goed vóór had, stond het huis — als het nog stond — precies achter de rotsen, die hij vóór zich zag.

Hij hield zijn gelijkmatige ren strak aan, en kwam snel dichter bij zijn doel. Plotseling struikelde hij, doordat zijn voet in een gat bleef steken, dat hij niet opgemerkt had, en hij viel voorover.

Hij mopperde wat en wilde opstaan, maar bleef toen in gebogen houding staan.

Boven het gedruis van de golven uit steeg het scherpe geluid van drie revolverknallen, dichtbij.

Even bleef hij, onbeweeglijk liggen luisteren. Toen stond hij voorzichtig op en trok zijn revolver.

Omzichtig liep hij over de smalle strook zand, die tussen de rotsen en de zee liep en bleef plotseling staan.

Ongeveer een halve minuut kon hij het toneel voor hem ongemerkt gade slaan, toen zei hij bevelend:

„Beweeg je niet, of ik schiet je neer!"

De man, die de woorden gold, richtte zich niet plotseling op, maar bleef naar de gestalte aan zijn voeten kijken.

Eindelijk keerde hij zich langzaam om, en keek de inspecteur aan.

„Zo Elveden", zei hij rustig, „dit is een genoegen, dat door de onverwachtheid ervan nog in waarde stijgt!"